

175.4

ส 161พ

๘.3

พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพะเกมส์

ปริญญานิพนธ์

ของ

สดใส ยาทองไชย

21 ส.ค. 2540

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

68898

พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพะเกมส์

บทคัดย่อ

ของ

สดใส ยาทองไชย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจ นักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 จำนวน 322 คน แบ่งเป็นนักกีฬาชาย จำนวน 209 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กนกวลี เอ่งฉ้วน ซึ่งมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา 10 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ ความมีน้ำใจ การเคารพคำตัดสิน การยอมรับความสามารถของผู้อื่น ความมีวินัย การให้เกียรติผู้อื่น ความอดกลั้น ความเสียสละ ความกล้าหาญ และความซื่อสัตย์ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.896 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับที่พึงประสงค์
2. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความมีวินัย, ด้านความอดกลั้น, ด้านความเสียสละและด้านความกล้าหาญ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพคำตัดสิน, ด้านความมีวินัย, ด้านความเสียสละและด้านความกล้าหาญ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬามุสลิมชายกับนักกีฬามุสลิมหญิง มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความอดกลั้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬามุสลิมชาย มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความกล้าหาญ และด้านความซื่อสัตย์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬามุสลิมหญิง มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพคำตัดสิน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

SPORTSMANSHIP BEHAVIOURS OF THE ATHLETES PARTICIPATING
IN THE VOCATIONAL COLLEGE GAMES

AN ABSTRACT
BY
SODSAI YATHONGCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 1997

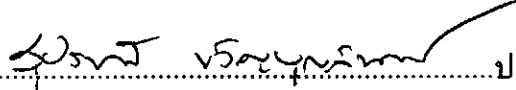
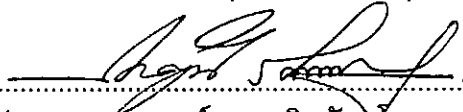
The purpose of this study was to study and compare the sportsmanship behaviours of the athletes participating in the Vocational College Games. The samples of this study were 209 for males and 113 for females who participating in the 4th Vocational College Games. The instrument was the questionnaire concerning to the sportsmanship behaviours which the researcher developed from the personality of the athletes of Kanokvatee Engchuan's test. It comprised with 10 aspects of the sportsmanship behaviours : sportsmindedness, thoughtfulness, verdict acceptance, cognizance, discipline, recognition, emotional restraint, sacrifice, bravery, and honesty. The percentage, mean, standard deviation and the t-test techniques was used to analysis of this study.

The results of this study were concluded as follow:

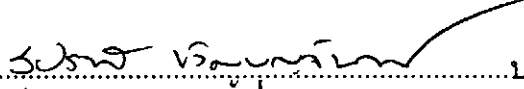
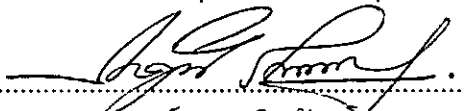
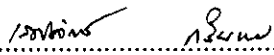
1. Most of the athletes who participating in the Vocational College Games had the satisfy degree of the sportsmanship behaviours.
2. The Sportsmanship behaviours between males and females athletes were significantly different at .05 level. However, for the discipline, recognition, sacrifice and bravery were significantly different at .05 level.
3. The sportsmanship behaviours between the team sport males and females were significantly different at .05 level. However, for the verdict acceptance, discipline, sacrifice, and bravery were significantly different at .05 level.
4. The sportsmanship behaviours between the individual sport males and females were not significantly different at .05 level. But for the emotional restraint was significantly different at .05 level.
5. The sportsmanship behaviours between the team sport males and the individual sport males were not significantly different at .05 level. But for the bravery and honesty were significantly different at .05 level.
6. The sportsmanship behaviours between the team sport females and the individual sport females were not significantly different at .05 level. But for the verdict acceptance was significantly different at .05 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

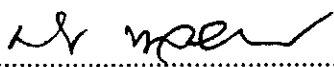
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตน์โรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตน์โรจนากุล)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์वासนา คุณน้อมสิทธิ์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชา รัตนโรจนากุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และอาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์ ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจ รวมทั้งช่วยชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆ นับตั้งแต่ เริ่มดำเนินการจนสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ วรรณรัตน์, รองศาสตราจารย์ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหาของแบบทดสอบ ตลอดจนผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพะเกมส์ ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดนี้ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา, มารดา ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนให้ผู้วิจัย ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษา ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จ เรียบร้อยด้วยดี

สดใส ยาทองไชย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
	จริยธรรมกับการกีฬา	7
	ความหมายของน้ำใจนักกีฬา	11
	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
	งานวิจัยในต่างประเทศ	18
	งานวิจัยในประเทศ	21
	สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	29
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	41
บทย่อ	41
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การจัดกระทำกับข้อมูล	42
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะทั่วไป	47
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป	47
บรรณานุกรม.....	48
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก แบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา.....	53
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	62
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา ของ กนกวลี เอ่งฉ้วน	64
ประวัติย่อของผู้วิจัย	75

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
2	กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศและอายุ	31
3	กลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับการศึกษา	32
4	กลุ่มตัวอย่างแยกตามชนิดกีฬา	33
5	กลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทกีฬา.....	34
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 (N=322)	35
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาและ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชาย (N=209) กับนักกีฬาหญิง (N=113)	36
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาและ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชาย (N=94) กับ นักกีฬาทีมหญิง (N=59)	37
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาและ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬามุสลิมชาย (N=115) กับ นักกีฬามุสลิมหญิง (N=54)	38
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาและ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชาย (N=94) กับ นักกีฬามุสลิมชาย (N=115)	39
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาและ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิง (N=59) กับ นักกีฬามุสลิมหญิง (N=54)	40

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชาติก่อน เพราะประเทศชาติจะต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง บุคลากรที่มีความสามารถทางสติปัญญา มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายดี มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมกีฬาสามารถที่จะปลูกฝังคุณภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นแก่ทรัพยากรบุคคลในชาติได้

การแข่งขันกีฬาคือเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งในการส่งเสริมการศึกษา ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และเป็นการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย อดทน อดกลั้น มีน้ำใจนักกีฬา ฝึกให้มีการวางแผนและการตัดสินใจที่ถูกต้อง สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี มีความเสียสละ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมกับวัย มีความสุขุม รอบคอบ มั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย ฝึกความเป็นประชาธิปไตย รู้จักเคารพสิทธิหน้าที่ของตนเองและบุคคลอื่น ยอมรับความคิดเห็นของหมู่คณะ มีเหตุผล เห็นประโยชน์ของส่วนรวม ทำให้เกิดความริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีของมวลมนุษยชาติ อันจะนำบุคคลไปสู่สังคมที่สงบร่มเย็น ซึ่งเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาประเทศชาติทางด้านต่างๆ ให้บรรลุถึงความมั่นคง เจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้าสืบไป ดังที่ ฟอง เกดแก้ว (2517 : คำนำ) ได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าของกีฬาไว้ว่า

“กีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ บุคคลสำคัญและนักการศึกษามีความเชื่อและยอมรับกันว่า ยิ่งโลกมีความเจริญมากขึ้นเท่าไร ความต้องการของคนเราในการออกกำลังกาย ด้วยการเล่นกีฬาจะมีมากขึ้นเท่านั้น การเล่นกีฬาคือเป็นภาระหน้าที่ของบุคคลทุกเพศ และทุกวัย และในวงการศึกษาถือว่กีฬเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ในวงการแพทย์ถือว่เป็นส่วนหนึ่งของการบำรุงรักษาสุขภาพและเยียวยาความเจ็บปวด ในวงการทหารถือว่เป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของกองทัพ ในวงการเมืองถือว่กีฬาคือเป็นสิ่งเสริมสร้างมิตรไมตรีอันดีระหว่างกลุ่ม ระหว่างประเทศ สำหรับทางเศรษฐกิจถือว่กีฬาคือสิ่งเสริมสร้างให้ประชาชนเพิ่มผลผลิตที่สูงขึ้น”

จะเห็นได้ว่ากีฬามีคุณค่ามหาศาล นอกจากจะช่วยพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ แล้วกีฬายังมีเป้าหมายใกล้เคียงกับศาสนาและจริยธรรม เพราะมุ่งมันให้บุคคลปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและระเบียบต่างๆ นอกจากนี้กีฬาได้พัฒนาจิตใจของบุคคลให้มีน้ำใจนักกีฬา นับได้ว่า กีฬาได้พัฒนาจริยธรรมของบุคคล ที่จะทำให้นักบอลอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข

ดังนั้น ความมีน้ำใจนักกีฬา จึงถือเป็นคุณธรรมข้อหนึ่งในการกีฬาที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล อันได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งการต่อสู้และแข่งขันด้วยวิถีทางการกีฬาอย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎกติกาและการยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง การมีน้ำใจนักกีฬานั้นไม่ได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วยคุณธรรมเป็นสำคัญ ดังคำกล่าวของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 20) ที่ว่า น้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่สำคัญ จำเป็นอย่างยิ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักบอลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เช่น น้ำใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ความสามัคคี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน น้ำใจนักกีฬาถ้าพูดตามความจริงแล้วก็คือ หลักหรือคุณธรรมที่เรายึดปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันนั่นเอง นอกจากนี้ นักพลศึกษาชาวต่างประเทศ เช่น บาร์โรว์ (Barrow. 1977 : 324) ได้กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาหรือการเล่นเกม และแมคคาร์ธี (McCarthy. 1978 : 34) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นลักษณะการเล่นที่ซื่อตรง ไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ โดยไม่ประทุ้งหรือไว้วางใจแต่อย่างใด

สังคมปัจจุบันต้องการบุคคลที่มีสุขภาพดี เข้มแข็งและมีคุณธรรม แต่สภาพสังคมไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทำให้สภาพสังคม เศรษฐกิจการเมือง และสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้วิถีชีวิตและการดำรงอยู่กันของประชากรในสังคมต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย ปัญหาด้านความประพฤติของบุคคลที่มีผลกระทบต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จึงมักจะได้ยินคำกล่าวอยู่เสมอว่า คุณธรรมของบุคคลเสื่อมลง เพราะบุคคลไม่สนใจที่จะประพฤติตนให้มีคุณธรรม ขาดความมีน้ำใจนักกีฬา ดังที่มีข่าวออกมาตามสื่อมวลชนต่างๆ ที่แสดงออกถึงบุคคลขาดคุณธรรม แม้แต่ในการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าสภาพการแข่งขันกีฬาในปัจจุบันมีปัญหามากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาประเภทสมัครเล่นหรืออาชีพ มักจะมีความรุนแรงและถือเอาชัยชนะเป็นสิ่งสำคัญทุกขณะของการแข่งขัน ต่างคนต่างพยายามหาเล่ห์เหลี่ยมเพื่อจะเอาวัดเอาเปรียบคู่ต่อสู้ให้มากที่สุด หากผลการแข่งขันไม่ได้รับชัยชนะตามที่คาดหวัง จะเป็นสาเหตุของการโกรธแค้นระงับอารมณ์และความรู้สึกไม่อยู่ ก็จะ

เกิดการทะเลาะวิวาท ดังที่เห็นกันอยู่ตามสนามกีฬาทั่วไป จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น อาจเป็นเพราะการกีฬาของสถาบันต่างๆ ยังขาดแรงจูงใจให้เรียนรู้ถึงความเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขาดความมีน้ำใจนักกีฬานั้นเอง

กรมอาชีวศึกษา มีนโยบายที่จะส่งเสริมการกีฬาของนักเรียน นักศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ โดยมุ่งหวังที่จะส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการแข่งขันกีฬาเยาวชนจากสถานศึกษาในสังกัดให้ถึงระดับชาติ จึงได้จัดการแข่งขันกีฬา-กรีฑานักเรียน นักศึกษา จากสถานศึกษาในสังกัด ในภาคต่างๆ คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคใต้ เพื่อนำผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศของกีฬาแต่ละประเภท ในแต่ละภาค เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา-กรีฑานักเรียน นักศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือ ปลุกฝังให้นักเรียน นักศึกษา มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มิใช่มีจุดประสงค์เพียงเพื่อชัยชนะหรือมุ่งหวังการชนะเลิศเป็นเป้าหมายสำคัญ จากการประเมินผลการแข่งขันของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน และจากการเข้าร่วมสังเกตการณ์การแข่งขันของผู้วิจัยเองพบปัญหาเกี่ยวกับการแข่งขันหลายอย่าง ปัญหาที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือ ผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนรวมทั้งนักกีฬา มุ่งหวังผลแพ้ชนะมากเกินไปจนลืมนึกถึงวัตถุประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทจากการแข่งขันและการเชียร์ การโกงการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ เพื่อหวังชัยชนะ ซึ่งแสดงถึงความไม่มีน้ำใจนักกีฬา

จากปัญหาที่ได้กล่าวไปแล้วเป็นแรงจูงใจประการหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ นอกจากนั้นแล้วผู้วิจัยยังเป็นข้าราชการสังกัดกรมอาชีวศึกษา และเคยเป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ เพื่อเป็นการศึกษาว่านักกีฬาจากสถาบันอาชีวศึกษานั้นได้รับการปลูกฝังทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะนำข้อบกพร่องนี้ไปสร้างเสริมและพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาที่เกิดจากกิจกรรมพลศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนพลศึกษาการฝึกซ้อมกีฬา ตลอดจนการเล่นและการแข่งขันกีฬาเพื่อนำให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาแก่นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง และนักกีฬามุคผลชายกับนักกีฬามุคผลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬามุคผลชาย และนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬามุคผลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์
2. ทำให้ทราบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์
3. ทำให้ทราบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬามุคผลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์
4. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และเป็นแนวทางในการทำงานวิจัยด้านที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 จำนวน 2,000 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 นักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง

3.1.2 กีฬาประเภททีม ได้แก่ ฟุตบอล, บาสเกตบอล, วอลเลย์บอล, และ เซปักตะกร้อ

3.1.3 กีฬาประเภทบุคคล ได้แก่ เปตอง, ยกน้ำหนัก, แบดมินตัน, มวยสากลสมัครเล่น, เทนนิส และกรีฑา

3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การแสดงออกทางด้านร่างกายและจิตใจของบุคคลที่เต็มไปด้วยคุณธรรมและการมีมารยาทที่ดี ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 10 ด้าน ดังนี้

1. การรู้แพ้รู้ชนะ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับผลของการแข่งขัน หรือการต่อสู้ในทุกรูปแบบ โดยไม่เอาผลของการแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์ จนทำให้แสดงท่าทีที่ไม่พึงประสงค์ออกมา

2. ความมีน้ำใจ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการให้ความสนับสนุน ส่งเสริมความสามารถของผู้อื่นให้ก้าวหน้า มีชื่อเสียง

3. การเคารพคำตัดสิน หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการเชื่อฟัง ปฏิบัติตาม ยอมรับนับถือผลการตัดสินของผู้ตัดสิน

4. การยอมรับความสามารถของผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับชมเชยความสามารถของบุคคลอื่น ให้โอกาสบุคคลอื่นที่มีความสามารถมากกว่าตนได้แสดงความสามารถ

5. ความมีวินัย หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อตกลงที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

6. การให้เกียรติผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับนับถือในบทบาท สิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น

7. ความอดกลั้น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการข่มใจตนเอง มีความยับยั้งชั่งใจ รักษาสติอย่างมั่นคง มีใจคอหนักแน่น สามารถควบคุมตนเองได้

8. ความเสียสละ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการไม่เห็นแก่ตัว แบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่ตนพึงมีพึงได้ให้แก่ผู้อื่นตามโอกาสอันควร สละความสุขสบายส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลอื่นหรือต่อส่วนรวม

9. ความกล้าหาญ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่ไม่ประหม่า ละอายหรือเกรงกลัว มีความกล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องสมควร

10. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการปฏิบัติตนตรงต่อความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่คดโกงทั้งต่อหน้าและลับหลัง ตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจาและใจ

อาชีวะเกมส์ หมายถึง การจัดการแข่งขันกีฬา-กรีฑานักเรียน นักศึกษา จากสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

นักกีฬา หมายถึง นักเรียน นักศึกษาที่เป็นตัวแทนนักกีฬา จากสถาบันอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวกับจริยธรรมกับการกีฬา
2. ส่วนที่เกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา
3. ส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จริยธรรมกับการกีฬา

ความหมายของจริยธรรม

คำว่า จริยธรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 : 214) และนอกจากนี้ผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของจริยธรรมไว้หลายทัศนะ เช่น พุทธทาสภิกขุ (2524 : 17) ได้ให้ความหมายจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรม หรือ ศีลธรรม ได้แก่ ระเบียบซึ่งมุ่งปฏิบัติให้เกิดความผาสุก ความสงบสุขเนื่องด้วยสังคมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมนุษย์ได้ทำขึ้นบัญญัติขึ้นแต่งตั้งขึ้นตามเหตุผลของมนุษย์ หรือตามความต้องการของมนุษย์ สาโรช บัวศรี (2526 : 20) กล่าวว่า จริยธรรม ได้แก่ ความดีในระดับต่างๆ ที่สังคมหรือบุคคลจำเป็นต้องยึดมั่น ซึ่งจะสัมพันธ์อันเดียวกันกับค่านิยม ซึ่งได้แก่สภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อว่าควรยึดมั่นถือมั่น และความดี ได้แก่ ค่านิยมที่ไม่เจือปนด้วยความโลภ ความโกรธ และความหลงผิดเลย หรือมีเจือปนอยู่บ้างแต่ก็ต้องมีเพียงเล็กน้อยที่สุด และยังกล่าวว่า จริยธรรม หมายถึงความประพฤติที่ดีถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า ความประพฤติเหล่านี้ประกอบด้วย ศีลธรรม (การงดเว้นการทำความชั่วที่ไม่ดี) คุณธรรม (การกระทำความดี) เนติธรรม (การกระทำความถูกต้องตามกฎหมาย) และธรรมนิยมประเพณี (การกระทำที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสม และปฏิบัติตามกันมานาน) (สาโรช บัวศรี. 2526 : 26) และนอกจากนี้ท่านยังอธิบายเพิ่มอีกว่า จริยธรรมเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ เป็นเครื่องมือควบคุมให้ความประพฤติของมนุษย์ได้เป็นไปในทางที่สันติสุข และเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างกับสัตว์อย่างเด่นชัด (สาโรช บัวศรี. 2527 : 19) ส่วน พณีส หันนาคินทร์ (2523 : 48) ได้ให้ทัศนะว่า จริยธรรม หมายถึงความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น

และสังคม ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองเกษมสุขขึ้นในสังคม และสมาชิกของสังคม การที่จะปฏิบัติให้เป็นไปเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติจะต้องรู้จักว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ดังนั้น การปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จึงต้องประกอบด้วยกันทั้งความรู้สึกทางจิตใจ และการปฏิบัติทางกาย อันสอดคล้องกับความรู้สึกทางจิตใจ

ยนต์ ชุ่มจิต (2526 : 69) ได้กล่าวว่า จริยธรรม นั้นหมายถึง ความประพฤติ การกระทำ รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดที่ถูกต้อง ตามที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ เป็นพฤติกรรมที่ได้แสดงออกไปแล้วเป็นที่ยอมรับของสังคม ทุกคนให้ความสนับสนุนและเกิดความพึงพอใจ และ ยนต์ ชุ่มจิต (2526 : 96) ยังได้กล่าวว่า จริยธรรมของครู หมายถึง ความประพฤติ การกระทำ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดอันถูกต้อง ดีงาม ที่ครูควรประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ตน แก่ศิษย์ เพื่อนร่วมงานและบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ ดวงเดือน พันธมนาวินและ เพ็ญแข ประจันปัจจนึก ได้อธิบายความหมายของจริยธรรมว่า เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง ซึ่งหมายถึงลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์ และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่างๆ ด้วย ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมจะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภทคือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือ เป็นพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบในการสนับสนุน ผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือ ลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และจริยธรรมสูง คือผู้มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และประเภทหลังน้อย (ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจจนึก. 2520 : 3)

องค์ประกอบของจริยธรรม

จากการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22-27 มกราคม พ.ศ. 2523 (กรมวิชาการ. 2527 : 5) ได้สรุปถึงองค์ประกอบจริยธรรมของบุคคลไว้ 3 ประการ คือ

1. ส่วนประกอบด้านความรู้ (Moral Reasoning) คือ ความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงาม และสามารถตัดสินใจแยกความถูกต้องออกจากความไม่ถูกต้องได้ด้วยความคิด
2. ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ (Moral Attitude and Belief) คือ ความพึงพอใจ ศรัทธา เลื่อมใส เกิดความนิยมยินดีที่จะรับนำจริยธรรมมาเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ
3. ส่วนประกอบทางด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Moral Conduct) คือ พฤติกรรมการกระทำที่บุคคลตัดสินใจกระทำถูกหรือผิด ในสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ เชื่อว่าอิทธิพล

ส่วนหนึ่งของการกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมแบบใดจะขึ้นกับอิทธิพลของส่วนประกอบทั้ง 2 ประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และบางส่วนอาจขึ้นกับองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ลักษณะทางจิตวิทยาบางประการของบุคคลนั้นๆ หรือความรุนแรงของการบีบคั้นของสถานการณ์ที่รุมเร้าบุคคลนั้นอีกด้วย

คุณธรรม และจริยธรรมกับการกีฬา

คุณธรรม และจริยธรรม เป็นสิ่งที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีอยู่ประจำตัว โดยเฉพาะผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักกีฬาควรเป็นตัวอย่างที่ดี ให้การอบรมสั่งสอน และถ่ายทอดคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่ นักกีฬา นักกีฬาที่ดีควรจะจดจำคำสั่งสอน และสามารถนำหลักการต่างๆ ไปปฏิบัติได้ในสถานการณ์การแข่งขันจริง (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 : 120-121)

เหตุที่ต้องศึกษาถึงคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับการกีฬา เพราะสิ่งนี้ไม่ได้กำหนดไว้ในกฎกติกาของการแข่งขัน เช่น เมื่อเห็นคู่แข่งล้มลงไปควรช่วยจุดให้คู่แข่งลุกขึ้นยืนหรือไม่ ควรแสดงพฤติกรรมอย่างไรเมื่อทีมแพ้หรือชนะ จะแตกเกลียดคู่แข่งรุนแรงแค่ไหนจึงจะมีคุณธรรม เป็นต้น ในกีฬาบางประเภท เช่น มวยสากล (Boxing) ทำไมจึงโดนกล่าวหาว่าเป็นกีฬาที่มีลักษณะขาดคุณธรรม และจริยธรรมอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงมีประเด็นที่ถกเถียงกันมากในข้อสงสัยที่ว่าด้วยคุณธรรม และจริยธรรมกับการกีฬา ดังต่อไปนี้

1. กีฬากับการแข่งขัน
2. องค์ประกอบที่กำหนดคุณธรรม และจริยธรรมในการกีฬา

กีฬากับการแข่งขัน

การกีฬาย่อมควบคู่ไปกับการแข่งขันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ชัยชนะเป็นเครื่องมือในการวัดความสามารถของนักกีฬา ในปัจจุบันมีนักกีฬาอาชีพจำนวนมากที่เริ่มไม่เห็นด้วยกับการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน และให้การสนับสนุนการกีฬาในลักษณะสันตนาการเล่น แต่สำหรับบุคคลที่ต้องการจัดการกีฬาเพื่อการแข่งขันก็ยังเถียงว่า การแข่งขันกีฬามีข้อดีและประโยชน์มากมาย เช่น เป็นการช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยของนักกีฬา ช่วยสร้างความสามัคคี ความจงรักภักดีต่อกลุ่ม ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความสามารถ และความอดทน ไม่ย่อท้อ ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวนี้ “ผู้ที่ยอมแพ้ไม่เคยเป็นผู้ชนะผู้ชนะไม่เคยเป็นผู้ยอมแพ้” หรือ “เมื่อเดินมาเจอกับปัญหา ในที่สุดปัญหาก็เดินจากไป”

บุคคลอีกกลุ่มหนึ่งกล่าวถึงข้อเสียของการแข่งขันกีฬา คือ เป็นการสร้างหรือบ่มเพาะนิสัยความเห็นแก่ตัว และความหยิ่งทะนงในตนเองของนักกีฬา เมื่อนักกีฬาพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ตนเองเป็นผู้ชนะ เพื่อที่จะอยู่เหนือผู้อื่น หรืออาจจะกล่าวได้ว่า เมื่อมีผู้ได้ประโยชน์ก็ย่อมต้องมีผู้เสียประโยชน์ ฉะนั้นสังคมที่ยึดหลักการแข่งขันเป็นพื้นฐานย่อมจะเป็นสังคมที่ไม่น่าอยู่ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 : 120-121 ; อ้างอิงมาจาก Simon. 1985 : 19-20)

ไซมอน (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 : 121-122 ; อ้างอิงมาจาก Simon. 1985 : 21) กล่าวว่า นักกีฬาที่เข้าแข่งขันไม่ควรมุ่งเล่นกีฬาเพื่อให้ได้ชัยชนะเท่านั้น แต่ควรมุ่งแสดงความสามารถในเชิงกีฬามากกว่า การแข่งขันควรยึดหลักความสัมพันธ์เกื้อกูลกันมากกว่าการชิงชัยเพื่อชัยชนะ ดังนั้นนักกีฬาพึงสังวรว่าชัยชนะไม่ใช่เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และชัยชนะไม่ใช่จุดประสงค์ของการเล่นกีฬาแต่การพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การแข่งขันกีฬานั้นควรเป็นการแข่งขันกับตนเอง ไม่ใช่การแข่งขันกับผู้อื่น ถ้านักกีฬายึดสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นบทพื้นฐานคุณธรรมและจริยธรรมจะยังคงอยู่ในสนามแข่งขันกีฬาต่อไป

องค์ประกอบที่กำหนดคุณธรรม และจริยธรรมในการกีฬา

ด้วยเหตุที่ว่าคุณธรรม และจริยธรรมเป็นนามธรรม ทั้งยังไม่มีข้อกำหนดแน่ชัดในกฎกติกาตั้งกล่าวข้างต้นแล้ว คุณธรรม และจริยธรรมเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังและสืบทอดต่อกันมาเช่นเดียวกับค่านิยมอุดมการณ์หรืออื่นๆ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 : 121-122 ; อ้างอิงมาจาก Hoffman. 1992 : 213-217) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่กำหนดหลักคุณธรรม และจริยธรรมในการกีฬา คือ

1. วัฒนธรรมสังคม
2. ความสนใจในตนเอง

วัฒนธรรมสังคม

วัฒนธรรมสังคมมีบทบาทอย่างยิ่งในการเสริมสร้าง หรือบ่มเพาะคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมนั้นๆ บุคคลมักจะยึดแบบแผนปฏิบัติของสังคมเป็นหลักตั้งประโยคที่คนชอบกล่าวถึงว่า “ทุกคนก็ทำอย่างนั้น” โดยอาจไม่ได้คำนึงถึงความผิดถูกอย่างใด นักกีฬาที่ได้รับการฝึกฝนโดยมีพื้นฐานดังกล่าวจะคุ้นเคยกับการทำผิดกฎกติกา และชอบการเล่นที่รุนแรง โดยมีได้ยังคิดว่าตนกำลังเอาเปรียบคู่แข่งอยู่

ความสนใจในตนเอง

องค์ประกอบนี้เป็นตัวกำหนดคุณธรรม และจริยธรรมในตัวนักกีฬาอย่างเห็นได้ชัด และสามารถอธิบายพฤติกรรมของนักกีฬาได้ โดยเฉพาะในกรณีที่นักกีฬาทำผิดกฎกติกา หรือ ผิดมารยาทของการแข่งขัน ซึ่งการกระทำนี้ส่วนมากจะเกิดจากการเสแสร้งเพื่อให้ตนเองได้ผลประโยชน์ เช่น ในขณะที่ฝ่ายตนเองมีคะแนนนำ นักกีฬาฝ่ายที่มีคะแนนนำแกลังทำเป็นบาดเจ็บ เพื่อให้เวลาหมดไปเรื่อยๆ หรือเจตนาทำผิดกฎกติกาเพื่อยุติยังการทำคะแนนของฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น

ความหมายของน้ำใจนักกีฬา

น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมที่นักวิชาการทางพลศึกษาได้พยายามศึกษาวิจัยไว้ และได้สรุปลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไว้มากมาย วรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬามีดังนี้

ในปี พุทธศักราช 2493 มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร ได้กล่าวถึงเพลงกราวกีฬาของครูเทพ ดังนี้

พวกเรานักกีฬาใจกล้าหาญ	เชี่ยวชาญชิงชัยไม่ย่อ
คราวชนะรุกใหญ่ไม่รีรอ	คราวแพ้ก็ไม่ท้อกัดฟันทน
สร้อย อิม อิม อิม อิม กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ	ฮาไฮ้ ฮาไฮ้ กีฬา กีฬา
เป็นยาวิเศษ แก้กongกิเลสทำคนให้เป็นคน	ผลของการฝึกตน
เล่นกีฬาสากลตะล่ำล้า	
ร่างกายกำยำล่ำลือ	กล้ามเนื้อก่อเกิดทุกแห่งหน
แข็งแรงทรหดอดทน	ว่องไวไม่ย่อระย่อใคร

สร้อย.....

ใจคอมั่นคงทรงศักดิ์

รู้จักที่หนที่ไล่

รู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย

ไว้ใจได้ทั่วทั้งรักชัง

สร้อย.....

ไม่ชอบเอาเปรียบเฉียบแข่งขัน

สู้กันซึ่งหน้าอย่าลับหลัง

มัวส่วนตัวเบียดเหลือกำลัง

เกลียดชังการเล่นเห็นแก่ตัว

สร้อย.....

เล่นรวมกำลังกันทั้งพวก

เอาชัยสะดวกมิใช่ชั่ว

ไม่ว่างงานหรือเล่นเป็นไม่กลัว

ร่วมมือกันทั่วทั้งไชโย

สร้อย.....

ในปี พุทธศักราช 2477 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา) นามปากกา “ครูเทพ” ได้ประพันธ์เพลงกราวกีฬาในโอกาสที่กรมพลศึกษาได้เปิดการอบรมครูพลศึกษาทั่วราชอาณาจักรซึ่งในบทเพลงกราวกีฬาได้สรุปสาระสำคัญของน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้ (บรรจบ สุพรรณพิทักษ์. 2529 : 64)

1. นักกีฬาเป็นผู้มีจิตใจกล้า มีความชำนาญในการเล่น หากมีโอกาสเอาชนะคู่แข่งชันทก็ไม่ปล่อยโอกาส และถ้าแพ้หรือสู้ไม่ได้ก็ต้องแข่งขันอย่างสุดฝีมือ ไม่ท้อถอยหรือออกจากการแข่งขัน

2. นักกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง สมรรถภาพกายดี

3. นักกีฬาจะต้องเป็นผู้มีจิตใจหนักแน่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เป็นที่ไว้วางใจได้กับทุก ๆ คนไม่ว่ามิตรหรือศัตรู

4. นักกีฬาต้องไม่เอาเปรียบคู่แข่ง เล่นด้วยความยุติธรรม ไม่เอาเด่นเพียงคนเดียว

5. นักกีฬาต้องยึดหลักความสามัคคีทั้งในด้านการงานและการกีฬา

ในปี พุทธศักราช 2493 มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร (2493 : 70-72) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ 6 ประการ คือ

1. ความเป็นผู้มีใจอารี เผื่อแผ่

ในการเล่น : ต้องไม่เยาะเย้ยเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งทำผิด เมื่อถูกลงโทษ นับถือคู่แข่งเสมอแลกเปลี่ยน มิใช่ศัตรู

ในโรงเรียน : เคารพนับถือครูอาจารย์ รักเพื่อน

ในชีวิต : เคารพผู้มีอาวุโส ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างที่ควร

2. เป็นผู้สุภาพอ่อนโยน

ในการเล่น : เล่นเพื่อหุ่ญคณะ มิใช่เอาดีแต่ตัว มีความเสียสละเพื่อหุ่ญคณะ และถ้าชนะก็เป็นผู้ชนะที่สงบเสถียร

ในโรงเรียน : ไม่เย่อหยิ่งในความสำเร็จไม่คิดว่าตัวเองมีสมรรถภาพเหนือเพื่อนร่วมชั้น

ในชีวิต : ไม่เป็นผู้คุยโวหรือโอ้อวดในความสำเร็จ

3. เป็นผู้มีใจกว้างขวาง

ในการเล่น : ปรบมือให้เมื่อคู่แข่งเล่นได้ดี ให้ความกระจ่างเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งสงสัย

ในโรงเรียน : นิยมชมชอบเมื่อผู้อื่นทำความดี ไม่เกลียดนักเรียนต่างโรงเรียน

ในชีวิต : ไม่ทับถมผู้ผิดพลาดแต่กลับให้กำลังใจกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นพูดจาตรงไปตรงมา

4. เป็นผู้มีความอดทนกล้าหาญ

ในการเล่น : เล่นอย่างเต็มความสามารถ ถึงแม้จะปราชัยก็สู้เต็มที่ ยอมรับคำตักเตือนของผู้อื่น และหากจะเป็นผู้ปราชัยที่มีใจหนักแน่น

ในโรงเรียน : เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรในการเล่าเรียน แม้จะเรียนอ่อนก็กล้าที่จะซักถามความรู้จากอาจารย์ เป็นผู้ซื่อสัตย์ ประพฤติตรงไปตรงมา

ในชีวิต : เป็นผู้มีความอดทนในการทำงานถึงแม้งานจะหนักก็ไม่ทอดทิ้งพยายามทำให้สำเร็จ หากกิจการที่ทำไปพลดพลั้งก็ไม่เสียใจกลับยอมรับ และพยายามทำใหม่จนสำเร็จ

5. เป็นผู้มีความเชื่อฟัง

ในการเล่น : เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเคร่งครัด

ในโรงเรียน : เป็นผู้ไม่ฝ่าฝืนกฎข้อบังคับตลอดจนระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน

ในชีวิต : เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมือง เป็นผู้มีศีลธรรมดีงาม ทำตนให้เหมาะสมกับสังคม

6. เป็นผู้รักษาความยุติธรรม

ในการเล่น : ทำการแข่งขันอย่างสะอาดหมดจด ทำการแข่งขันกับคู่แข่งกันอย่างเต็มที่แต่หนักอย่างฉันทมิตรไม่ทำผิดคู่แข่ง หากคู่แข่งเกิดบาดเจ็บก็ให้ความช่วยเหลือ

ในโรงเรียน : เป็นผู้ไม่ปล่อยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ไม่ก่อเรื่องเดือดร้อนให้เสียเวลาของโรงเรียน ไม่คัดลอกการบ้านจากเพื่อน ในการสอบไล่ต้องไม่ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือคัดลอกแบบ ต้องทำการสอบไล่ด้วยความบริสุทธิ์

ในชีวิต : เป็นผู้ฟังความเห็นทั้งสองฝ่าย ไม่ใช้วิธีเอาเปรียบด้วยประการใดๆ ไม่เอาชนะด้วยกำลังเงินหรือติดสินบนเจ้าหน้าที่

และยังได้กล่าวถึงหลักสำคัญแห่งความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา 8 ประการ ดังนี้

- ก. ปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่น
- ข. ซื่อสัตย์สุจริตต่อคู่แข่ง ตลอดจนเพื่อนฝูง
- ค. เป็นผู้ที่รู้จักข่มใจ รักษาสติ ไม่แสดงโมโหโทโส
- ง. หากปราชัย (แพ้) ก็ทำใจให้หนักแน่น
- จ. หากมีชัย (ชนะ) ก็ไม่แสดงความภูมิใจจนออกนอกหน้า
- ฉ. รักษาสุขภาพให้ดีอยู่เสมอ
- ช. เป็นผู้ทำตนให้ผุดผ่องทั้งกาย วาจา ใจ อยู่เสมอ
- ซ. เล่นกีฬาด้วยชั้นเชิงกีฬา (ข้อนี้หมายถึงการมาเล่นกีฬากันไม่ใช่วิวาทกัน)

ในปี พุทธศักราช 2516 ฟอง เกิดแก้ว (2520 : 83) ได้กล่าวปราศรัยในวันประชุมครูใหญ่ไว้ว่า ความเป็นนักกีฬา ได้แก่

1. รู้จักบังคับใจตนเอง
2. รู้หน้าที่ รู้จักรับผิดชอบ
3. รู้กติกาข้อบังคับทั้งการเป็นผู้เล่นและผู้ดู
4. รู้จักแพ้และหาทางแก้ไขเพื่อเอาชนะในทางที่ถูกต้อง
5. มีระเบียบวินัย
6. มีความสามัคคี
7. มีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ชูจิตต์ รัตนสาร, ณัฐ อินทรปาณ และประพันธ์ กิ่งมิ่งแฮ (2526 : 35-36) ได้กล่าวถึงลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. เล่นด้วยความยุติธรรม ได้แก่ การเล่นตามกฎกติกาที่บัญญัติบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. มีเมตตาจิตต่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตลอดเวลาของการแข่งขัน
3. ปฏิบัติตามคำตัดสินชี้ขาดของกรรมการ
4. จะต้องควบคุมอารมณ์ของตนไว้ให้ได้
5. ความมีน้ำใจนักกีฬานี้ถือว่าเป็นหลักธรรมเบื้องต้นของการกีฬา

เสงี่ยม พรหมปัญพงศ์, จรูญ เอกอินทร์ และปวีรรต มีเหล็ก (2526 : 28-29) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง

1. ผู้ที่เล่นกีฬาด้วยความสมัครใจ เพื่อความสนุกเพลิดเพลินบันเทิงใจเพื่อสังคมหรือหมู่คณะ

2. ผู้ที่ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่น
3. ผู้ที่ไม่เอาเปรียบคู่แข่ง
4. ผู้ที่รู้จัก แพ้ ชนะ อภัย
5. ผู้ที่ถือคติว่า “ใจรัก-สมัครเล่น-เป็นระเบียบ-เมื่อผิดต้องแก้-เมื่อแพ้ต้องยอม-แล้วซ่อมใหม่”

ในปี พุทธศักราช 2521 (ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์. 2521 : 35) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือ คุณธรรมข้อหนึ่งที่จะส่งเสริมให้มีการปลุกฝังขึ้นในตัวของบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ การรู้ชนะ การรู้ภัย เคารพกติกาและยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง นอกจากนี้ยังได้สรุปความคิดรวมยอดของคำว่าน้ำใจนักกีฬาเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ความรับผิดชอบ (Responsibility) กิริยาท่าทาง (Manners) และค่านิยมทางด้านจิตใจ (Moral Values)

ในปี พุทธศักราช 2522 กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2522 : 67) ได้รวบรวมความหมายของคำว่า “น้ำใจนักกีฬา” สรุปได้ดังนี้ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละ ไม่เอาวัดเอาเปรียบผู้อื่น รักความยุติธรรม เป็นผู้ให้และรับที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตากรุณามีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่คิดอาฆาต มีความโอบอ้อมอารีไม่เป็นผู้มียศคติ มีความอดทน อดกลั้น มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีระเบียบวินัย มีความสุภาพอ่อนน้อมและถ่อมตนเสมอ ให้เกียรติผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตามอัธยาศัย เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่ การทำให้สังคมนั้นมีความสุขสงบและมีความเจริญเกิดขึ้น พลเมืองที่ปฏิบัติและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง ต้องเข้าใจกฎกติกาอย่างแท้จริง เป็นผู้ยอมรับสภาพความเป็นจริง ให้โอกาสผู้อื่น การชนะต่อคู่ต่อสู้ตามกติกา ไม่แกล้งโกง ไม่ได้ว่าจ้างให้คู่ต่อสู้แพ้ชนะด้วยเทคนิคที่เหนือกว่า ไม่เยาะเย้ยดูถูกเหยียดหยามคู่ต่อสู้ทางวาจาและการกระทำ แข่งขันในเกม ยอมรับการพ่ายแพ้ตามเหตุและผลที่แพ้ เมื่อแพ้ก็ไม่พาลเกร มีคามปิติยินดีต่อสิ่งที่พบเห็น ในด้านส่งเสริมสนับสนุนตามจุดมุ่งหมายจากผู้ให้ต่อสู้อย่างภาคภูมิใจไม่มีที่สิ้นสุด มีการสรรเสริญผู้อื่น ปฏิบัติตามกติกาของการเล่นต่างๆ

นอกจากนี้ ในปี พุทธศักราช 2523 วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 20-22) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นหลักหรือคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ มีความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ถ้อยที่ถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่พยายามเอาเปรียบซึ่งกันและกัน แม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงข้าม เล่นด้วยชั้นเชิงของการกีฬา เต็มกำลังความสามารถ ให้อภัยซึ่งกันและกันในความพลาดพลั้งที่เกิดขึ้น เล่นด้วยความสุภาพเรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งจองหอง ให้เป็นผู้มีน้ำใจหนักแน่น อดกลั้นและยับยั้งใจต่างคนต่างเล่นกันอย่างฉันทมิตร ให้เกียรติแก่ผู้ร่วมเล่นด้วยกัน ทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายตรงข้าม มีการทักทายปราศรัยหรือจับมือกันทั้งก่อนและหลังการเล่น ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน ตลอดจนผลของการแข่งขันกีฬานั้นๆ ด้วยความเห็นใจ และบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง ถ้าแพ้หรือชนะก็ไม่แสดงออกนอกหน้ามากเกินไป เล่นกีฬาตามอุดมคติของการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่นนอกจากสนุกสนานและสุขภาพอนามัยที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาเป็นที่ตั้งเท่านั้น

เสถียร สมัตถภาพพงศ์ (2527 : 28) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ 10 ประการ คือ

1. เป็นผู้มีมารยาทเรียบร้อยและสำนึกในหน้าที่
2. มีความโอบอ้อมอารี
3. รักความเป็นธรรมและความเสมอภาค
4. มีความเสียสละ อดทน ไม่เอาเปรียบคนอื่น
5. เคารพและปฏิบัติตามระเบียบกติกาย่างเคร่งครัด เปิดเผยและจริงใจ
6. มีความอดทน อดกลั้น ข่มอารมณ์ และมีขันติโสร็จจะ
7. ให้เกียรติยอมรับในบทบาทหน้าที่และความสามารถของคนอื่น
8. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
9. รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย
10. เป็นผู้มีอารมณ์ร่าเริงและมีมนุษยสัมพันธ์ดี

จากคุณลักษณะของน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า คุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาควรประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. การรู้แพ้รู้ชนะ
2. การรู้ภัย
3. การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา
4. ความซื่อสัตย์
5. ความยุติธรรม
6. ความสามัคคี
7. ความรับผิดชอบ
8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
9. การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา

สภากีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา (2516 : ปกหลัง) ได้กล่าวถึง วัฒนธรรมในการดูกีฬา ดังนี้

1. ผู้ดูพึงปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้แข่งขันทุกฝ่าย ขณะเข้าสู่สนามและปรบมือให้เกียรติแก่ผู้เสด็จไม่ว่าฝ่ายไหนด้วย
2. ผู้ดูไม่บังคับรบกวนผู้แข่งขันและเจ้าหน้าที่แข่งขันด้วยประการใดๆ
3. ผู้ดูไม่บังคับรบกวนผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ควรถูกให้เกิดความแตกแยกสามัคคีระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือกับผู้ดู

4. ผู้ดูพึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด และเคารพกฎ ข้อบังคับและกติกาทันที

5. ผู้ดูไม่ควรเปล่งวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด
มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร ได้นำความรู้เรื่องความมีน้ำใจของนักกีฬามาเผยแพร่โดยกล่าวถึงข้อปฏิบัติของผู้ดูกีฬาไว้ดังนี้

1. ข้าพเจ้าถือว่าคู่แข่งและเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสินเป็นเสมือนแขกที่มีเกียรติของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องปฏิบัติต่อเขาเช่นนั้นเสมอ

2. ข้าพเจ้าจะไม่เปล่งเสียงแสดงความยินดี หรือปรบมือให้แก่ทั้งสองฝ่ายเมื่อลงสู่สนามแข่งขัน

3. ฝ่ายใดที่เล่นดีข้าพเจ้าจะปรบมือให้ทั้งสองฝ่าย

4. ข้าพเจ้าจะไม่โห่ร้องเย้ยหยันฝ่ายที่ทำผิดพลาดหรือถูกลงโทษ

5. ข้าพเจ้าจะไม่ “ฮาป้า” ต่อผู้เล่นหรือตะโกนว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

6. ข้าพเจ้าถือว่าเจ้าหน้าที่ทั้งหลายเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจโดยแท้จริง ข้าพเจ้าจะยอมรับคำตัดสินนั้นๆ

7. ข้าพเจ้าจะไม่พยายามปลุกปั่นยุยงให้เกิดความบาดหมางกันขึ้นระหว่างผู้ดูหรือผู้เล่น

8. ข้าพเจ้าจะไม่พยายามก่อกวน ยั่วเย้าผู้เล่นหรือกรรมการเจ้าหน้าที่คนใด

9. ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เล่นและกรรมการเจ้าหน้าที่ตัดสินใจปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่น

10. ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะส่งเสริมให้กำลังใจทุกคนให้ “เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา” ในที่ทุกแห่ง

กรมพลศึกษา (2513 : ปกหลัง) ได้นำคติพจน์ของ “ครูเทพ” ในหมวดสนามกีฬามาเผยแพร่ไว้ดังนี้

1. ชัยชนะของประเทศเริ่มเกิดที่สนามกีฬา

2. น้ำใจนักกีฬาย่อมเพาะได้ทั้งในและนอกสนามกีฬา

3. จากเมล็ดข้าวกล้าที่เพาะในสนามและรอบๆ สนามกีฬานั้นเราได้ัญญาหารเลี้ยงโลก

4. พื้นสนามและรอบสนามกีฬาปลูกด้วย “แฟร์เพล” (Fair Play) แต่ผู้เหยียบย่ำบนพื้นนั้นๆ เผลอตัวบ่อยๆ

5. ประทีปแห่งสนามกีฬาให้ความสว่างถึงบริเวณรอบสนามด้วย แต่พายุรอบบริเวณสนามบางที่พัดให้ประทีปนั้นปั่นป่วน

6. สุนามกีฬาจตุรรัฐสภาเป็นสมรภูมิที่คู่ปัจจัยามิตรวิวาทกันได้ด้วยสามัคคี
7. ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช ท่านปกครองให้เรา สุนามกีฬาของเราไม่สำคัญเลย แต่ในระบอบรัฐธรรมนูญ ราษฎรปกครองตนเอง ทุกคนมีน้ำใจนักกีฬา สุนามกีฬาสำคัญนัก
8. เมื่อผู้ปกครองมีน้ำใจนักกีฬา ผู้อยู่ใต้ปกครองไว้วางใจได้ เพราะน้ำใจนักกีฬากับความเป็นธรรมเดินทอดคอกกันไป
9. ศีลธรรมและมารยาทเพาะที่สุนามกีฬาได้คล่องกว่าเพาะในห้องเรียน
กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2522 : 68) ได้กล่าวถึง “ลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา” ไว้ดังนี้
 1. พึงปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้แข่งขันทุกฝ่ายขณะเข้าสู่สนาม และปรบมือให้เกียรติแก่ผู้เล่นที่แสดงความสามารถดีเยี่ยมไม่ว่าฝ่ายไหนก็ตาม
 2. ไม่เหยียดหยันผู้แข่งขันและเจ้าหน้าที่ด้วยประการใดๆ
 3. ไม่บังคับรบกวนผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ทำให้เกิดความแตกสามัคคีระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือผู้ดู
 4. พึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาดเคารพกฎข้อบังคับและกติกาทั้งปวง
 5. ไม่บังคับรบกวนเปล่งวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด
 6. เป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะผู้จะต้องรู้จักคำว่าแพ้และชนะยอมรับเมื่อฝ่ายตนเองแพ้ ไม่ไว้วางใจหรือแสดงท่าทีอันจะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น ควรปรบมือแสดงความยินดีต่อฝ่ายที่ชนะและไม่พูดเยาะเย้ยฝ่ายที่แพ้ ควรให้กำลังใจโดยการปรบมือให้แก่ฝ่ายแพด้วย ผู้ดูต้องเข้าใจว่าการแพ้ชนะสำหรับกีฬาเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ถือผลแพ้ชนะเป็นสำคัญ ควรจะดูกีฬาเพื่อความสนุกสนานมากกว่าที่จะดูอย่างเอาจริงเอาจังชนิดที่เรียกว่า “แพ้ไม่ได้”
 7. เป็นผู้ที่ไม่เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของกรรมการ ในการตัดสินที่มีการผิดพลาดขึ้นผู้ดูจะต้องเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของกรรมการ ไม่ควรแสดงอาการไม่พอใจ
 8. ให้กำลังใจผู้เล่นทั้งสองฝ่าย แสดงความยินดีต่อผู้ชนะและแสดงความเห็นใจต่อผู้แพ้เมื่อจบการแข่งขัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ยอร์จ (George, 1963 : 282-287) ได้วิจัยทดลองเพื่อหาวิธีปลูกฝังความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาแก่เด็ก โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาของเด็กๆ และการเจริญงอกงามในความรู้นั้น หลักจากเด็กได้ฟังนิทานสั้นๆ เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา โดยนำมาจาก

หนังสือหลายๆ เล่ม ซึ่งเด็ก ๆ ยังไม่เคยอ่านมาก่อนจำนวน 12 เรื่อง ทั้งก่อนและหลังจากที่เด็กฟังนิทานทั้ง 12 เรื่อง เด็กได้รับการขอร้องให้เขียนความหมายของน้ำใจนักกีฬาอย่างอิสระ โดยให้นักเรียนระดับชั้นที่ 4, 5 และ 6 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ใช้วิธีนับจำนวนความคิดเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างกันจากเรียงความของเด็ก ส่วนการเปลี่ยนแปลงความรู้วัดได้โดยดูความแตกต่างระหว่างจำนวนความคิดที่แสดงออกมาก่อนและหลังจากการฟังนิทาน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า จำนวนความคิดที่เขียนออกมาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กิจกรรมการเล่นและนิทานเกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา อาจจะช่วยให้หรือไม่ช่วยให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ถ้าช่วยได้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็เล็กน้อยจนแทบจะวัดไม่ได้

แมสเสนเกล (Massengale. 1969 : unpagged) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการและมีระเบียบ กับการปลูกฝังอย่างไม่เป็นทางการและไม่มีการระเบียบโดยใช้ครูพลศึกษาประจำชั้น 2 คนเป็นผู้ให้การปลูกฝังในชั้น แต่ละชั้นจะได้รับการสอนโดยครูคนเดียวกัน โดยใช้นักเรียนระดับชั้นที่ 7 กลุ่มหนึ่ง และนักเรียนระดับชั้นที่ 9 อีกกลุ่มหนึ่ง แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมอยู่ชั้นละ 1 กลุ่มกลุ่มทดลอง จะได้รับการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาก่อนการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทุกครั้งในตอนต้นชั่วโมงครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการปลูกฝังในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล (Personal Health) หลังจากครบกำหนด 6 สัปดาห์ นำเด็กมาทำแบบสอบถาม เอส พี อาร์ (SPR : Sportsmanship Preference Record) ของแมคเอฟี (Mc-Afee) และประเมินค่าเพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าซึ่งผู้ทดสอบสร้างขึ้นเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่าจะใช้ครูคนละคน ผลก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จอห์นสัน (Johnson. 1969 : 312-316) ได้สร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบไปด้วย พฤติกรรมเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬาโดยยกตัวอย่างเหตุการณ์ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอลและเบสบอล จำนวน 40 ข้อ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของชุดเอและชุดบี เท่ากับ .86 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดเอ เท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดบี เท่ากับ .82

เฮอร์ร็อคส์ (Horrocks. 1978 : 20-21) ได้ทำการศึกษาเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้นของ โคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้ คือ

1. กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่างๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันในทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของทีมตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า ทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ปราศจากการขัดแย้ง และผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

สมิธ (Smith. 1978 : 4028-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของฮาสกินส์ (Haskins Action Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 3 นักกีฬานหญิง จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 4 ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย
2. ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬานหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย
4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชายที่ไม่ได้เป็น

นักกีฬา

5. ประสบการณ์ในการแข่งขันข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่าในต่างประเทศนั้นได้พยายามค้นหาวิธีการที่จะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่นักเรียน โดยการใช้วิธีการสอนแบบต่างๆ ซึ่งพบว่านักเรียนที่มีความสัมฤทธิ์ทางการกีฬาสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดี และนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติด้านความมีน้ำใจนักกีฬาดำ และยังพบว่านักเรียนหญิงกลับเป็นผู้มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย ส่วนประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละเพศ จึงเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงวิธีการสอนและการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาใหม่

จิลเลนไทน์ (1996 : DAI-A 56/11) ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬากับความมีเหตุผลของผู้ฝึกสอนกีฬาระหว่างโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาระหว่างโรงเรียน และผู้ที่มีส่วนร่วม จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของ แมคมาฮาน (McMahan) ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างโค้ชกับความสัมพันธ์เกี่ยวกับเพศ, ระดับการแข่งขัน,

ประสบการณ์การเป็นโค้ช ระดับการศึกษา ชนิดกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาและความมีเหตุผลของผู้ฝึกสอนชาย-หญิง ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างมีลักษณะเดียวกันในทุกๆ ด้าน นอกจากนี้สามารถสรุปได้ว่า ความเปลี่ยนแปลงไม่มีผลกระทบต่อความแตกต่างระหว่างความมีน้ำใจนักกีฬาและความมีเหตุผลของผู้ฝึกสอนกีฬาระหว่างโรงเรียน

งานวิจัยในประเทศ

ประยุทธ สาริมาน (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาถึงวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษาในโรงเรียนขณะมีการเรียนการสอนในชั้นเรียนพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่งไปให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 284 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละ 73.00 ข้อมูลที่ได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมาคือการปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ ข้อบังคับ
2. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ดูที่ดี ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้เกียรติผู้ตัดสินกรรมการและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือการแสดงความเคารพและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ยั่วเย้าเหยียดหยัน ให้ผู้ตัดสินและกรรมการ
3. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่นๆ ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้นักเรียนรู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือการให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน
4. ในด้านวิธีการสอน ครูพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่างๆ เป็นการสอนแบบบรรยาย หรืออภิปรายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้พบว่า ครูพลศึกษาได้สอนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษา แต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่จะใช้ค้นคว้าในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปในการสอนได้มากเท่าที่ควร

5. การปรับปรุงวิธีการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในสิ่งต่อไปนี้ตามลำดับ คือ การมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา โดยการทำตนให้เป็นตัวอย่าง ครูพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาดีขึ้น การเห็นความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา

พงษ์พันธ์ สุนทรสิด (2528 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ พร้อมทั้งศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชาย และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้จำนวน 291 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) วิเคราะห์ความแตกต่างด้วยการแจกแจงของซี (Z-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับขั้นการทำตามคำมั่นสัญญา (ขั้นที่ 5)
2. เกณฑ์ปกติพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ ดังนี้

ระดับ จริยธรรม	คะแนนที่ปกติ นักศึกษาชาย	คะแนนที่ปกติ นักศึกษาหญิง	คะแนนที่ปกติ นักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาภาคใต้
สูงมาก	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป
สูง	56 - 66	55 - 63	55 - 66
ปานกลาง	45 - 55	46 - 54	45 - 55
ต่ำ	34 - 44	37 - 45	34 - 44
ต่ำมาก	ตั้งแต่ 33 ลงมา	ตั้งแต่ 36 ลงมา	ตั้งแต่ 33 ลงมา

3. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 วิทยาลัยในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 คน ในการสร้างแบบทดสอบแต่ละข้อโดยสร้างเป็นแบบสถานการณ์แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาโดยใช้วิธีวิเคราะห์หองค์ประกอบ ทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แบบทดสอบประกอบด้วยคำถามที่วัดบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา 17 ด้าน คือ ด้านความสำนึกทางจริยธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเอง ด้านการยอมรับความจริง ด้านความมีเหตุผล ด้านการให้เกียรติผู้อื่น ด้านการเคารพการตัดสินใจ ด้านความอดกลั้น ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ ด้านความยุติธรรม ด้านความกล้าหาญ ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ด้านความมีวินัย และด้านความมีน้ำใจ ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ .7895 คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536 - 11.6832

จงรัก เขี้ยวแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนไทยพุทธในจังหวัดสงขลา 20 คน เยาวชนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ ฉัตรชัย เจริญอิสระชัย และแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ (t-test Independent) และสถิติที่ (t-test Dependent) ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) และหลังจากการฝึกอบรมตามโครงการเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.50$)

2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการ ไม่แตกต่างกัน

3. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการ ไม่แตกต่างกัน

4. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังจากการฝึกอบรมตามโครงการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาระดับบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬานักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ปีการศึกษา 2532 ของวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง 5 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาสุพรรณบุรีและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 308 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาชาย มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง ($T = 59.27$)
2. นักศึกษาหญิง มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง ($T = 57.52$)
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง ($T = 58.41$)
4. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง ($T = 58.81$)
5. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

6. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

อร่าม เสียนขุนทด (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา 9 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้ภัย การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น และเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 9 ด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 1 โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้ครูพลศึกษา 168 คน นักเรียน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก
2. นักเรียนเห็นว่า ระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย
3. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ
4. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ
5. ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษาเพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ครูพลศึกษาเห็นว่า ปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือ ครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มากทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76 ครูขาดคู่มือที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70 และครูมีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย คิดเป็นร้อยละ 27

โชติรัตน์ บุญรัตน์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครู โดยใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กนกวลี เอ่งฉ้วน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครู มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูง และมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ภัทรี แห่มชัย (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กนกวลี เอ่งฉ้วน ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่มีระดับคะแนนบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาระดับปานกลางถึงระดับสูง เพศและประเภทกีฬามีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันต่อบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา จากปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวพบว่า มีความแตกต่างกันทางสถิติโดยนักกีฬาหญิงประเภทปะทะมีระดับบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬากลุ่มอื่นๆ และไม่มี ความแตกต่างทางสถิติ เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นักกีฬาหญิงมีระดับบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย จำแนกตามประเภทกีฬาพบว่า กลุ่มนักกีฬาประเภทไม่ปะทะมีระดับคะแนนบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาประเภทปะทะ

จากเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้ค้นคว้าศึกษามาแล้วนี้ แสดงให้เห็นว่า “ความมีน้ำใจนักกีฬา” เป็นเรื่องที่น่าสนใจวิจัย เพราะเป็นลักษณะสำคัญที่มีค่าสมควรที่จะปลูกฝังให้เกิดในตัวบุคคล ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการแข่งขันกีฬาแล้วยังเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติโดยทั่วไปในชีวิต ทั้งในด้านการศึกษา การงาน และสังคม เพื่อการอยู่ร่วมกันโดยแท้จริง โดยเฉพาะงานวิจัยของ กนกวลี เอ่งฉ้วน ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพและคุณค่ายิ่งเพราะได้ผ่านขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ การหาคุณภาพของแบบทดสอบและการวิเคราะห์องค์ประกอบของบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาที่สำคัญ 17 ด้าน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสูง สามารถที่จะนำไปวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยกำลังจะศึกษาถึงเรื่องพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 ผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบของ กนกวลี เอ่งฉ้วน มาปรับปรุงเพื่อสร้างแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้วิจัยเอง ซึ่งสรุปพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาออกเป็น 10 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ การเคารพคำตัดสิน การยอมรับความสามารถของผู้อื่น ความอดกลั้น การให้เกียรติผู้อื่น ความมีวินัย ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความกล้าหาญ

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 เป็นนักกีฬาประเภททีม จำนวน 1,144 คน นักกีฬาประเภทบุคคล จำนวน 856 คน และนักกีฬาชาย 1,061 คน นักกีฬาหญิง 939 คน รวมนักกีฬาทั้งหมด 2,000 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 322 คน

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มนักกีฬา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
1. ประเภททีม	580	564	1,144	94	59	153
2. ประเภทบุคคล	481	375	856	115	54	169
รวม	1,061	939	2,000	209	113	322

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยปรับปรุงจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529 : 131-144) เพื่อสอบถามพฤติกรรมความมีน้ำใจของนักกีฬา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ซึ่งข้อคำถามของแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีลักษณะบ่งบอกถึงสถานการณ์จริงจากการแข่งขัน จำนวน 30 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กนกวลี เอ่งฉ้วน นำมาสรุปพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาได้ดังต่อไปนี้

การรู้แพ้รู้ชนะ ความมีน้ำใจ การเคารพคำตัดสิน การยอมรับความสามารถของผู้อื่น ความมีวินัย การให้เกียรติผู้อื่น ความอดกลั้น ความเสียสละ ความกล้าหาญ และความซื่อสัตย์

2. นำพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาในข้อ 1. มาสร้างแบบวัดเกี่ยวกับพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ก ข และ ค ในแต่ละตัวเลือกจะมีการให้คะแนน 3 ระดับ คือ

2 หมายถึง พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1 หมายถึง พฤติกรรมขั้นปานกลาง

0 หมายถึง พฤติกรรมไม่พึงประสงค์

3. นำแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ แก้ไขภาษาให้เหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพ ดังนี้

4.1 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ วรรณรัตน์
2. รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาภิสิทธิ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา
5. ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร

4.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.896

4.3 หาค่าอำนาจจำแนกของรายการทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สถิติที (t-test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังประธานคณะกรรมการการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2540 เพื่อขอความร่วมมือให้นักกีฬาที่เป็นตัวแทนในการเข้าร่วมการแข่งขันกรอกแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาไปให้ผู้ฝึกสอนกีฬา เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบวัดให้กับนักกีฬา ตามวันเวลาที่มีการแข่งขัน พร้อมกับนัดวันเวลาที่จะกลับมารับแบบวัดคืนด้วยตนเอง
3. นำแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานะภาพของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 โดยใช้สถิติที (t-test)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง และนักกีฬานุกูลชายกับนักกีฬานุกูลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 โดยใช้สถิติที (t-test)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬานุกูลชาย และนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬานุกูลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 โดยใช้สถิติที (t-test)
6. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา อาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬานักหญิง โดยใช้สถิติ (t-test)
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง โดยใช้สถิติ (t-test)
5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬานักชายกับนักกีฬานักหญิง โดยใช้สถิติ (t-test)
6. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬานักชาย โดยใช้สถิติ (t-test)
7. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬานักหญิง โดยใช้สถิติ (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศและอายุ

อายุ (ปี)	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 17	62	29.67	51	45.13	113	35.10
18 - 20	123	58.85	59	52.21	182	56.52
21 - 23	23	11.00	2	1.78	25	7.76
24 - 26	1	0.48	1	0.88	2	0.62
รวม	209	64.91	113	35.09	322	100

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบทดสอบมีทั้งหมดจำนวน 322 คน แยกเป็นนักกีฬาชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 64.90 และนักกีฬาหญิง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 และเมื่อพิจารณานักกีฬาชายพบว่า ช่วงอายุ 18-20 ปีมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 58.85 นักกีฬาหญิง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 52.21 ช่วงอายุ 18-20 ปีมากที่สุดเช่นเดียวกัน

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปวช.	124	59.33	84	74.34	208	64.60
ปวส.	85	40.67	29	25.66	114	35.40
รวม	209	64.91	113	35.09	322	100

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 322 คน แยกตามระดับการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 64.60 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 เพื่อพิจารณาระดับการศึกษาทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง พบว่า มีระดับการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีมากที่สุด ซึ่งเป็นนักกีฬาชาย จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 59.33 และเป็นนักกีฬาหญิง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 74.34

ตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างแยกตามชนิดกีฬา

ชนิดกีฬา	นักกีฬาชาย		นักกีฬาสตรี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฟุตบอล	20	9.57	-	-	20	6.21
บาสเกตบอล	21	10.05	21	18.58	42	13.04
วอลเลย์บอล	32	15.31	38	33.63	70	21.74
เซปักตะกร้อ	20	9.57	-	-	20	6.21
เทนนิส	12	5.26	10	8.85	22	6.83
เทเบิลเทนนิส	13	6.22	12	10.62	25	7.76
เปตอง	11	5.26	12	10.62	23	7.14
กรีฑา	39	18.66	20	17.70	59	18.32
มวยสากลสมัครเล่น	21	10.05	-	-	21	6.52
ยกน้ำหนัก	20	9.57	-	-	20	6.21
รวม	209	64.91	113	35.09	322	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างแยกตามชนิดกีฬาได้ 10 ชนิด ซึ่งมีจำนวนนักกีฬาทั้งหมด 322 คน นักกีฬาวอลเลย์บอลมีมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 รองลงมาได้แก่ นักกีฬากรีฑา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในกลุ่มนักกีฬาโดยแยกตามเพศและชนิดกีฬา พบว่า ในกลุ่มนักกีฬาชาย นักกีฬากรีฑามีมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.66 รองลงมาเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.31 และนักกีฬาเปตองมีน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

เมื่อพิจารณาตามชนิดกีฬาในกลุ่มนักกีฬาสตรี พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลมีมากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 33.63 รองลงมาได้แก่ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 และไม่มีการทำแบบทดสอบได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น และนักกีฬายกน้ำหนัก

ตาราง 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทกีฬา

ประเภทกีฬา	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทีม	94	44.98	59	52.21	153	47.52
บุคคล	115	55.02	54	47.79	169	52.48
รวม	209	64.91	113	35.09	322	100

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 322 คน เมื่อแยกตามประเภทกีฬาพบว่า กีฬาประเภทบุคคลมีนักกีฬามากที่สุด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 52.48 และกีฬาประเภททีม มีนักกีฬาจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 47.52

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักกีฬาบุคลชายมีมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 55.02 รองลงมาได้แก่ นักกีฬาประเภททีมหญิง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 52.21 และน้อยที่สุด เป็นนักกีฬาประเภทบุคคลหญิง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 47.79

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 (N=322)

พฤติกรรมความมีน้ำใจ	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การรู้แพ้รู้ชนะ	1.638	0.312	1.689	0.261	1.628	0.325
ความมีน้ำใจ	1.661	0.391	1.694	0.394	1.674	0.394
การเคารพคำตัดสิน	1.490	0.392	1.576	0.352	1.527	0.383
การยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.617	0.330	1.676	0.347	1.634	0.337
ความมีวินัย	1.414	0.347	1.547	0.325	1.454	0.341
การให้เกียรติผู้อื่น	1.766	0.349	1.815	0.267	1.801	0.313
ความอดกลั้น	1.404	0.358	1.558	0.308	1.447	0.337
ความเสียสละ	1.600	0.408	1.747	0.340	1.646	0.406
ความกล้าหาญ	1.314	0.425	1.452	0.381	1.363	0.415
ความซื่อสัตย์	1.303	0.371	1.352	0.382	1.312	0.374
รวม	1.521	0.189	1.606	0.155	1.590	0.717

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ ครั้งที่ 4 พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความมีน้ำใจ และด้านความเสียสละ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.801, 1.674 และ 1.646 ตามลำดับ

พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ โดยรวมแล้วมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.590 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.717

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชาย (N=209) กับนักกีฬาสตรี (N=113)

พฤติกรรมความมีน้ำใจ	นักกีฬาชาย		นักกีฬาสตรี		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้แพ้รู้ชนะ	1.638	0.312	1.689	0.261	-1.475
ความมีน้ำใจ	1.661	0.391	1.694	0.394	-0.719
การเคารพคำตัดสิน	1.490	0.392	1.576	0.352	-1.940
การยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.617	0.330	1.676	0.347	-1.500
ความมีวินัย	1.414	0.347	1.547	0.325	-3.345*
การให้เกียรติผู้อื่น	1.766	0.349	1.815	0.267	-1.297
ความอดกลั้น	1.404	0.358	1.558	0.308	-3.998*
ความเสียสละ	1.600	0.408	1.747	0.340	-3.256*
ความกล้าหาญ	1.314	0.425	1.452	0.381	-2.873*
ความซื่อสัตย์	1.303	0.371	1.352	0.382	-0.501
รวม	1.521	0.189	1.606	0.155	-4.081*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมของนักกีฬาชายพบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความมีน้ำใจ และด้านการรู้แพ้รู้ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.766, 1.661 และ 1.638 ตามลำดับ ซึ่ง พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาชายอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

นักกีฬาสตรีพบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความเสียสละ และด้านความมีน้ำใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.815, 1.747 และ 1.694 ตามลำดับ ซึ่ง พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสตรีอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชาย กับนักกีฬาสตรี พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีวินัย ด้านความอดกลั้น ด้านความเสียสละ และด้านความกล้าหาญ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชาย (N=94) กับนักกีฬาทีมหญิง (N=59)

พฤติกรรมความมีน้ำใจ	นักกีฬาทีมชาย		นักกีฬาทีมหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้แพ้รู้ชนะ	1.640	0.262	1.663	0.236	-0.545
ความมีน้ำใจ	1.717	0.331	1.763	0.339	-0.823
การเคารพคำตัดสิน	1.507	0.394	1.724	0.292	-3.473*
การยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.621	0.301	1.673	0.307	-1.025
ความมีวินัย	1.461	0.340	1.560	0.218	-1.981*
การให้เกียรติผู้อื่น	1.784	0.308	1.854	0.249	-1.460
ความอดกลั้น	1.441	0.374	1.487	0.287	-0.802
ความเสียสละ	1.579	0.350	1.803	0.334	-4.366*
ความกล้าหาญ	1.231	0.427	1.504	0.353	-4.082*
ความซื่อสัตย์	1.212	0.378	1.288	0.384	-1.195
รวม	1.519	0.188	1.632	0.129	-4.030*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของนักกีฬาทีมชาย พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความมีน้ำใจ และด้านการรู้แพ้รู้ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.784, 1.717 และ 1.640 ตามลำดับ ซึ่ง พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมชายอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

นักกีฬาทีมหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความเสียสละ และด้านความมีน้ำใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.854, 1.803 และ 1.763 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมหญิงอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชาย กับนักกีฬาหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ คำตัดสิน, ด้านความมีวินัย ด้านความเสียสละ และด้านความกล้าหาญ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาบุคลลชาย (N=115) กับนักกีฬาบุคลลหญิง (N=54)

พฤติกรรมความมีน้ำใจ	นักกีฬาบุคลลชาย		นักกีฬาบุคลลหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้แพ้รู้ชนะ	1.636	0.348	1.718	0.285	-1.502
ความมีน้ำใจ	1.615	0.430	1.623	0.449	-0.111
การเคารพคำตัดสิน	1.481	0.378	1.457	0.374	0.384
การยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.613	0.353	1.661	0.374	-0.804
ความมีวินัย	1.376	0.350	1.489	0.354	-1.942
การให้เกียรติผู้อื่น	1.751	0.380	1.834	0.281	-1.424
ความอดกลั้น	1.374	0.343	1.569	0.265	-3.672*
ความเสียสละ	1.617	0.451	1.679	0.410	-0.853
ความกล้าหาญ	1.383	0.413	1.395	0.405	-0.176
ความซื่อสัตย์	1.377	0.350	1.365	0.380	0.244
รวม	1.523	0.191	1.577	0.177	-1.588

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาบุคลลชาย พบว่า มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ และด้านความเสียสละ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.751, 1.636 และ 1.617 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาบุคลลชายอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

นักกีฬาบุคลลหญิง พบว่า มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ และด้านความเสียสละ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.834, 1.718 และ 1.679 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาบุคลลหญิงอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาบุคลลชายกับนักกีฬาบุคลลหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้นมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชาย (N=94) กับนักกีฬามุสลิมชาย (N=115)

พฤติกรรมความมีน้ำใจ	นักกีฬาทีมชาย		นักกีฬามุสลิมชาย		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้แพ้รู้ชนะ	1.640	0.262	1.636	0.348	0.091
ความมีน้ำใจ	1.717	0.331	1.615	0.430	1.865
การเคารพคำตัดสิน	1.507	0.394	1.481	0.378	0.480
การยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.621	0.301	1.613	0.353	0.172
ความมีวินัย	1.461	0.340	1.376	0.350	1.749
การให้เกียรติผู้อื่น	1.784	0.308	1.751	0.380	0.671
ความอดกลั้น	1.441	0.374	1.374	0.343	1.340
ความเสียสละ	1.579	0.350	1.617	0.451	-0.660
ความกล้าหาญ	1.231	0.427	1.383	0.413	-2.571*
ความซื่อสัตย์	1.212	0.378	1.377	0.350	-3.229*
รวม	1.519	0.188	1.523	0.191	-0.150

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมชาย พบว่า มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความมีน้ำใจ และด้านการรู้แพ้รู้ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.784, 1.717 และ 1.684 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมชายอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

นักกีฬามุสลิมชาย พบว่า มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ และด้านความเสียสละ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.751, 1.636 และ 1.617 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬามุสลิมชายอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬามุสลิมชาย พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิง (N=59) กับนักกีฬามุสลิมหญิง (N=54)

พฤติกรรมความมีน้ำใจ	นักกีฬาทีมหญิง		นักกีฬามุสลิมหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้แพ้รู้ชนะ	1.663	0.236	1.718	0.285	-0.931
ความมีน้ำใจ	1.763	0.339	1.623	0.449	1.867
การเคารพคำตัดสิน	1.724	0.292	1.457	0.374	4.218*
การยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.673	0.307	1.661	0.374	0.185
ความมีวินัย	1.560	0.218	1.489	0.354	1.286
การให้เกียรติผู้อื่น	1.854	0.249	1.834	0.281	0.398
ความอดกลั้น	1.487	0.287	1.569	0.265	-1.562
ความเสียสละ	1.803	0.334	1.679	0.410	1.754
ความกล้าหาญ	1.504	0.353	1.395	0.405	1.516
ความซื่อสัตย์	1.288	0.384	1.365	0.380	-1.062
รวม	1.632	0.129	1.577	0.177	1.884

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมหญิง พบว่า มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความเสียสละ และด้านความมีน้ำใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.854, 1.803 และ 1.763 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมหญิงอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

นักกีฬามุสลิมหญิง พบว่า มีพฤติกรรมมีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้านการให้เกียรติผู้อื่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้แพ้รู้ชนะ และด้านความเสียสละ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.834, 1.718 และ 1.679 ตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬามุสลิมหญิงอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬามุสลิมหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพคำตัดสิน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับทีมหญิงและนักกีฬาบุคคลชายกับบุคคลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาบุคคลชาย และนักกีฬาทีมหญิงกับบุคคลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ครั้งที่ 5 จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 จำนวน 2,000 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ครั้งที่ 5 จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 17-23 มกราคม 2540 จำนวน 322 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬา

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

3 ตัวเลือก คือ ก ข และ ค ในแต่ละตัวเลือกมีระดับการให้คะแนน 2, 1, 0 พฤติกรรมความมี

น้ำใจนักกีฬามี 10 ด้าน คือ ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ, ด้านความมีน้ำใจ, ด้านการเคารพคำตัดสิน, ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น, ด้านความมีวินัย, ด้านการให้เกียรติผู้อื่น, ด้านความอดกลั้น, ด้านความเสียสละ, ด้านความกล้าหาญ และด้านความซื่อสัตย์ ในแต่ละด้านจะมีจำนวนด้านละ 3 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อขอความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ตามลำดับขั้นตอน

ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาไปให้นักกีฬาทำ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามวันเวลาที่ทำการแข่งขัน

การจัดกระทำกับข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลได้ใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 โดยใช้สถิติที (t-test)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง และนักกีฬานักบอลชายกับนักกีฬานักบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 โดยใช้สถิติที (t-test)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬานักบอลชาย และนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬานักบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ครั้งที่ 4 โดยใช้สถิติที (t-test)
6. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพจะเกมส์ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับที่พึงประสงค์
2. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความมีวินัย, ด้านความอดกลั้น, ด้านความเสียสละและด้านความกล้าหาญ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพคำตัดสิน, ด้านความมีวินัย, ด้านความเสียสละและด้านความกล้าหาญ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬานักบอลชายกับนักกีฬานักบอลหญิง มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความอดกลั้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬานักบอลชาย มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความกล้าหาญ และด้านความซื่อสัตย์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬานักบอลหญิง มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพคำตัดสิน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพจะเกมส์ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 322 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬารวม เท่ากับ 1.590 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.717 ซึ่งจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานการหาคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา แสดงว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์มีค่าของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ คือ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาได้ออกกำลังกาย มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์และปลูกฝังให้น้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบ จากผลการวิจัยที่ทำให้พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์อยู่ในระดับที่พึงประสงค์ อาจเป็นเพราะนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์ได้รับการปลูกฝังพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามาอย่างต่อเนื่องจากการเรียนการสอนตาม หลักสูตร ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะการเรียนการสอนในวิชา พลศึกษา ซึ่งในการสอนพลศึกษาครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบ 5 ขั้น ดังที่ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2528 : 13) กล่าวว่า การดำเนินการสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอนในชั้นเรียน ครูสามารถสอดแทรก คุณธรรมและจริยธรรม(น้ำใจนักกีฬา) เข้าไปได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชชัย โกมารทัต ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และนิพนธ์ กิตติกุล (2524 : 40 - 45) ที่พบว่า วิชาพลศึกษาจะช่วย ปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้โดยผู้ที่ช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด ได้แก่ ครูพลศึกษา นอกจากนี้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ผู้สอนสามารถ ที่จะสอดแทรกจริยธรรมทางการกีฬาเข้าไปในกิจกรรมการฝึกซ้อม การแข่งขัน ซึ่งลักษณะนี้ เอกวิทย์ ณ ถลาง (2506 : 79) ได้กล่าวว่า การสอนหรือการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาควร แฝงอยู่อย่างเหมาะสมในกิจกรรมทุกอย่างของวิชาพลศึกษาโดยจัดให้เป็นประสบการณ์จริง ซึ่งผู้เรียนไม่รู้เลยว่ากำลังถูกสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬา หรือเรียกว่าการดูดซับทางวัฒนธรรมตาม ธรรมชาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเทพ ชูสิมา (2526 : 137) พบว่า แนวทางในการ ปลูกฝังจริยธรรมโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ ควรใช้กีฬาเป็นสื่อในการปลูกฝังจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นอุดมศึกษา

2. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่าง นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาชายกับ นักกีฬาหญิงมีความแตกต่างอยู่จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีวินัย, ด้านความอดกลั้น, ความเสียสละ และความกล้าหาญ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน จะเห็นว่านักกีฬาหญิงมีพฤติกรรมความมีน้ำใจสูงกว่านักกีฬาชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สมิธ (Smith. 1978 : 17) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็น นักกีฬาและผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬาในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬา สูงกว่าผู้ชาย นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็น นักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา นอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ภัชรี แซ่มซ้อย (2535 : 74) ได้ศึกษาบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักกีฬาหญิงมีระดับบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา สูงกว่านักกีฬาชาย ทั้งนี้อาจเนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูผู้หญิงไทยตามวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และค่านิยมของไทย ผู้หญิงจึงมีความอ่อนน้อม กิริยานุ่มนวล พุดจา ไพเราะ และนอกจากนั้น นักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพจะเกมส์ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีอารมณ์ไม่มั่นคง แปรปรวนง่าย จึงส่งผลให้การแสดงออกด้านพฤติกรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาหญิงสูงกว่านักกีฬาชาย แต่ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงมี พฤติกรรมอยู่ในระดับที่พึงประสงค์

3. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬา ทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา 4 ด้าน ที่มีความแตกต่าง คือ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพคำตัดสิน, ด้านความมีวินัย, ด้านความเสียสละ และด้านความกล้าหาญ ซึ่งพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 4 ด้านที่แตกต่างกันจะเห็นว่า นักกีฬาทีมหญิงมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาทีมชาย อาจเป็นเพราะในการ แข่งขันกีฬาในทุกชนิดกีฬาถึงแม้จะมีกฎกติกาในการเล่นเพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับผู้เล่นทั้งสองฝ่ายก็ตาม แต่ความก้าวร้าวในตัวนักกีฬาโดยเฉพาะนักกีฬาชายซึ่งมีความก้าวร้าวและไม่ แสดงความอ่อนแอให้ใครเห็น และความก้าวร้าวในเพศชายที่มีอยู่นั้นนำมาซึ่งความไม่มีเหตุผล และขาดความมีวินัย ในขณะที่เพศหญิงเป็นเพศที่มีความสุภาพอ่อนโยน มีความประณีตมากกว่าเพศชาย และหญิงอาจได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนโดยให้เคร่งครัดต่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และในแง่จิตของ ประสพ รัตนกร (2528 : 275) กล่าวว่า หญิงส่วนมากสนใจในงานภาคปฏิบัติและประณีตมากกว่าชาย ทำให้หญิงมีพฤติกรรมความ มีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิธ (Smith. 1978 : 17) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ไม่เป็นนักกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษา พบว่า ผู้หญิงมีระดับความมีน้ำใจสูงกว่านักกีฬาชาย

4. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่าง นักกีฬามุสลิมชายกับนักกีฬามุสลิมหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่าง เพียง 1 ด้าน คือ ด้านความอดกลั้น จะเห็นว่านักกีฬามุสลิมหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรม

ความมีน้ำใจนักกีฬามากกว่านักกีฬาบุคลลชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โชติรัตน์ บุญรัตน์ (2534 : 41) พบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพความมีน้ำใจด้านความอดกลั้นมากกว่านักศึกษาชาย และการศึกษาของ ภัชรี แฉ่มชัย (2535 : 114) พบว่า นักกีฬาหญิงมีคะแนนทดสอบบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้นมากกว่านักกีฬาชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้หญิงได้รับอิทธิพลมาจากการเลี้ยงดู กระบวนการขัดเกลาทางสังคม และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จึงทำให้พฤติกรรมการแสดงออกด้านต่างๆ มีน้อยกว่าผู้ชาย เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงตัวต่อในที่สาธารณะ การเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงกันข้าม เป็นต้น (สุชา จันทรโธม. 2529 : 69)

5. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาบุคลลชาย พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬามีความแตกต่างอยู่เพียง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความกล้าหาญและด้านความซื่อสัตย์ จะเห็นว่านักกีฬาบุคลลชายมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาทีมชาย อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาบุคลลชายมีความต้องการในผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันสูง ทำให้นักกีฬาบุคลลชายต้องแสดงพฤติกรรมด้านความกล้าหาญ และด้านความซื่อสัตย์ออกมามาก เพื่อต้องการเป็นผู้ชนะในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัชรี แฉ่มชัย (2534 : 74) พบว่า นักกีฬาประเภทที่ไม่ปะทะมีระดับบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาประเภทปะทะ ซึ่งนักกีฬาประเภทบุคลลชายส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาประเภทไม่ปะทะ

6. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักกีฬาทีมหญิงกับนักกีฬาบุคลลหญิง พบว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพคำตัดสินมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่านักกีฬาทีมหญิงมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพคำตัดสินมากกว่านักกีฬาบุคลลหญิง เนื่องจากบุคลิกภาพของนักกีฬาประเภททีมหญิงซึ่งสอดคล้องกับกรมพลศึกษา (2527 : 24) ได้ทำการวิจัยถึงความแตกต่างระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคลล พบว่า บุคลิกภาพของนักกีฬาทีมหญิง สรุปได้ดังนี้คือ ไม่ชอบแสดงออก ไม่ชอบเสียง ความรู้สึกในการรับรู้ซ้ำ เปิดเผย ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จากบุคลิกภาพนักกีฬาทีมหญิงดังกล่าว ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญคือ การควบคุมอารมณ์ตนเองได้ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลให้นักกีฬาทีมหญิงมีพฤติกรรมความมีน้ำใจด้านการเคารพคำตัดสินมากกว่านักกีฬาบุคลลหญิง

7. โดยสรุปแล้วพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ โดยส่วนใหญ่พบว่า นักกีฬาหญิงมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬา

ชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างในเรื่องเพศ กล่าวคือ ผู้ชายกับผู้หญิงมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะความแตกต่างทางด้านสรีระ ผู้ชายจะมีโครงสร้างร่างกายที่แข็งแรงกว่าผู้หญิง มีฮอร์โมนเพศที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นชาย คือ มีบุคลิกภาพที่แข็งแรง ชอบการแข่งขัน การผจญภัย มีลักษณะก้าวร้าวอยู่ในตัว ในขณะที่ผู้หญิงก็มีลักษณะของความเป็นผู้หญิง มีกิริยานุ่มนวล พุดจาไพเราะ รักสวยรักงาม อ่อนไหว ใช้อาย

จากลักษณะที่แตกต่างของความเป็นผู้ชายและความเป็นผู้หญิงดังกล่าว ทำให้ผู้ชายมีความกล้าที่จะแสดงออกถึงความก้าวร้าวได้มากกว่าผู้หญิง นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูระหว่างเพศชายกับเพศหญิงจะแตกต่างกัน คือ ถูกอบรมเลี้ยงดูให้มีการแสดงออกให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตน ซึ่งบทบาทจะถูกกำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถที่จะนำมาอภิปรายได้ว่า นักกีฬาหญิงมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า นักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา อาชีวะเกมส์มีพฤติกรรมความมีน้ำใจน้อยกว่านักกีฬาหญิง สถาบันอาชีวศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักศึกษาโดยเฉพาะเพศชาย
2. กรมอาชีวศึกษาควรจัดอบรมครูผู้สอนและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีส่วนในการปลูกฝังพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักศึกษาหรือนักกีฬา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาอาชีวะเกมส์ระหว่างชนิดกีฬา
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์กับผลสัมฤทธิ์ทางการแข่งขันของนักกีฬา
3. ศึกษาการหาเกณฑ์ปกติของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์. บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533. อัดสำเนา.
- กอง วิสุทธารมณ. “การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาในตวันักเรียน,” วารสารสุศึกษา พลศึกษา
และสันตนาการ. 7 : 12-15 ; มกราคม 2523.
- กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ. “น้ำใจนักกีฬา,” วารสารสุศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ.
5 : 67 ; มกราคม-ตุลาคม 2522.
- กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ, กรมพลศึกษา. “ลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา,” วารสาร
สุศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. 5 : 68 ; มกราคม-ตุลาคม 2522.
- จงรัก เขียวแก้ว. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการ
กีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- จิตรชัย เฉลิมอิสระชัย. การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมี
น้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
อัดสำเนา.
- ชัยชัย ไกรมารทัต ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และนิพนธ์ กิตติกุล. “ความคิดเห็นของครู อาจารย์
- พลศึกษาต่อการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้แก่ักเรียน,” วารสารสุศึกษา พลศึกษาและ
สันตนาการ. 7(1) : 40-45 ; มกราคม 2524.
- ชูจิตต์ รัตนสาร, ณัฐ อินทรปาน และประพันธ์ กิ่งมิ่งแฮ. “ประกิตสัญญาทางการกีฬา,”
วารสารสุศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. 2 : 35-36 ; กรกฎาคม 2526.
- โชติรัตน์ บุญรัตน์. บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครู.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. รายงานการวิจัยเรื่องจริยธรรมของเยาวชน
ไทย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- บรรจบ สุพรรณพิทักษ์. “จิตใจของนักกีฬา,” วารสารสุศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. 12 :
64 ; กุมภาพันธ์ 2529.

- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์. “ผลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ,” วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหันทนาการ. 4 : 35 ; มกราคม 2521.
- ประยุทธ์ สาริมาณ. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาใน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ประสพ รัตนการ. ใจเราใจเขา. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา, 2528.
- พงษ์พันธ์ สุนทรลิต. เกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาใน ภาคใต้. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- พลศึกษา, กรม. จิตวิทยาการกีฬาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2527.
- พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก, 2523.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- พุทธทาสภิกขุ. ใครคือใคร. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2524.
- ฟอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2517.
- _____. “คำปราศรัยของนิคม พลสุวรรณ ในวันประชุมครูใหญ่เพื่อจัดการแข่งขันประจำปี พ.ศ.2516,” ประวัติพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ภัษริ แซ่มซ้อย. บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535. อัดสำเนา.
- มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร. การพลศึกษาแผนใหม่สำหรับโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2493.
- ยนต์ ชุ่มจิต. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์, 2530.
- _____. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2526.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. “น้ำใจนักกีฬา,” วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหันทนาการ. 6 : 20-22 ; มกราคม 2523.
- วิชาการ, กรม. รายงานวิจัยเรื่องโครงการทดลองหารูปแบบที่มีประสิทธิผลต่อการเรียนการสอน จริยธรรม. กรุงเทพฯ : ชนประดิษฐ์การพิมพ์, 2527.
- สาโรจน์ บัวศรี. จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.

- _____. “จริยธรรมศึกษา” ในอนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพอาจารย์ศิริ บัวศรี. หน้า 19
 กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2527.
- สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุเทพ ชูสี. ความคิดเห็นของนักการศึกษา ครูพลศึกษาและบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับคุณธรรมที่
 เกิดจากการกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
 อัดสำเนา.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. “จิตวิทยาการศึกษา” เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาพลศึกษา.
 กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.
- เสถียร พรหมปัญพงศ์, จรูญ เอกอินทร์ และปวีรรัต มีเหล็ก. คู่มือการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬารัตน์, 2526.
- เสถียร สมัตถภาพพงศ์. “นักกีฬากับนักการศึกษา,” วิจัยสนเทศ. 48 : 25-30 ; กันยายน 2527.
- อร่าม เสียนขุนทด. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ
 พฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- Barrow, Harold M. Man and Movement Principles of Physical Education. 2nd.ed.
 Lea and Febiger, 1977.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York :
 McGraw-Hill Book, 1963.
- Horrocks, R.N. “Sportsmanship,” Journal of Physical Education and The
 Recreation. 9 : 344-358 ; November-December, 1978.
- Gillentine, John A. “A Comparison of the Sportmanship Attitude and/or Moral
 Reasoning of Interscholastic Coaches,” Dissertation Abstracts. The Univer-
 sity of Southern Mississippi : DAI-A 56/11 ; May, 1996.
- Jean, McCarthy. “Sports Violence : Careat Vender,” Journal of Physical Education
 and Recreation. 9 : 344-358 ; November-December, 1978.
- Johnson, M.L. “Construction of Sportsmanship Attitude Scales,” The Research
 Quarterly. 40 : 312-316 ; May, 1969.
- Massengale, J.D. “The Effects of Sportsmanship Instruction on Junior High School
 Boys,” Unpublished Doctor's Disseration. University of New Maxico, 1969.
- Smith, E.D. “Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non-Athletes in Junior
 High School,” Dissertation Abstracts International. 38 : 4028-A ; January
 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบวัดพฤติกรรมการความมีน้ำใจนักกีฬา

1. อาจารย์ธงชัยเป็นอาจารย์บรรจุใหม่ ได้รับมอบหมายให้เป็นโค้ชเซปักตะกร้อวิทยาลัย แต่มีอายุพอๆ กับสมพร ซึ่งเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อ ถ้าท่านเป็นสมพร ท่านจะอย่างไร
 - ก. ขึ้นอยู่กับอาจารย์ธงชัยว่าจะวางตัวอย่างไร
 - ข. เคารพนับถือเหมือนอาจารย์อื่นๆ
 - ค. ถ้าอาจารย์ธงชัยแนะนำสิ่งที่เคยฝึกเป็นประจำแล้วก็ไม่ต้องฝึกตาม
2. ในการแข่งขันวิ่ง 100 เมตร สมจิตรได้กระทำฟาวล์การออกสตาร์ท 1 ครั้ง และในครั้งที่ 2 สมจิตรกระทำในลักษณะก้ำกึ่ง กรรมการจึงตัดสินให้ฟาวล์ ทำให้สมจิตรต้องออกจากการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นสมจิตร ท่านจะอย่างไร
 - ก. แม้ไม่พอใจกับการตัดสินแต่ก็รับอารมณ์ไว้
 - ข. ออกจากการแข่งขันโดยดี
 - ค. ชี้แจงกับกรรมการก่อนจึงออกจากการแข่งขัน
3. ในการแข่งขันบาสเกตบอลรอบชิงชนะเลิศ ปรากฏว่าทีมของคณัยชนะทีมของอดิศักดิ์ ซึ่งทั้งสองเป็นเพื่อนรักกันมาก ทำให้ออดิศักดิ์โศกเพื่อนร่วมทีมต่อว่า เพราะคิดว่าอดิศักดิ์เอาแผนการเล่นของทีมไปบอกคณัยให้รู้ ถ้าท่านเป็นอดิศักดิ์ ท่านจะอย่างไร
 - ก. ขอลาออกจากทีมโดยไม่อธิบายอะไรทั้งสิ้น
 - ข. อธิบายให้เพื่อนร่วมทีมและโค้ชเข้าใจ
 - ค. นิ่งเฉยทำเป็นไม่รู้และรับทราบเรื่องราว
4. ในการแข่งขันแบดมินตันรอบชิงชนะเลิศ ประเภทชายเดี่ยว ระหว่างอดุลย์กับศักดิ์สิทธิ์ ในการแข่งขันสองเซตแรกทั้งคู่เสมอกันต้องแข่งขันในเซตสุดท้ายและแต้มสุดท้าย อดุลย์ตบลูกมาตกในแดนของศักดิ์สิทธิ์ในลักษณะลูกออกก้ำกึ่ง กรรมการผู้ตัดสินตัดสินให้ออกศักดิ์สิทธิ์จึงชนะ ถ้าท่านเป็นอดุลย์ ท่านจะอย่างไร
 - ก. ยอมให้ศักดิ์สิทธิ์ชนะไป
 - ข. ทำการประท้วงเพื่ออาจจะชนะได้
 - ค. มีปฏิกิริยาไม่พอใจเพื่อให้ผู้ชมทราบว่าการตัดสินผิดพลาดทำให้ตนเองต้องแพ้
5. ศานิตได้ซื้อว่าเป็นดาราแข่งทองของทีมชาติไทย ก่อนการแข่งขันทีมฝ่ายตรงข้ามได้จ้างให้ศานิตลัมบอล โดยสัญญาว่าจะให้ค่าตอบแทนเป็นเงินมากกว่าค่าตัวที่ศานิตได้ในการลงแข่งขันครั้งนี้ถึงสองเท่า ถ้าท่านเป็นศานิต ท่านจะอย่างไร
 - ก. ยอมลัมบอลเพื่อนำเงินไปใช้จ่ายอย่างสบายๆ
 - ข. ไม่ลัมบอลเพราะเสียศักดิ์ศรีของนักกีฬา
 - ค. ไม่ลัมบอลเพราะเห็นแก่อนาคตของตนในการแข่งขันครั้งต่อไป

6. การเข้าร่วมแข่งขันว่ายน้ำชิงแชมป์ประเทศไทยจะต้องออกค่าใช้จ่ายเอง เนื่องจากไม่มีเบี้ยเลี้ยงสำหรับนักกีฬา และนักกีฬาส่วนใหญ่สมัครใจที่จะเข้าร่วมแข่งขัน ทรงกลดเป็นนักว่ายน้ำที่มีความสามารถมาก แต่ไม่มีเงินพอที่จะเป็นค่าใช้จ่าย ถ้าท่านเป็นเพื่อนร่วมทีมกับทรงกลด ท่านจะอย่างไร
 - ก. ให้ทรงกลดยืมเงิน
 - ข. ขอให้โค้ชออกเงินให้
 - ค. ช่วยเฉลี่ยกันออกเงิน
7. สมรภัทช์เป็นนักมวยที่มีความสามารถสูง ออกหมัดเร็วและหมัดหนัก จึงไม่ค่อยมีใครยอมเป็นคู่ซ้อมให้เพราะกลัวเจ็บ โค้ชได้สอบถามนักมวยในค่ายเพื่อหาอาสาสมัครที่จะเป็นคู่ซ้อมให้สมรภัทช์ ถ้าท่านเป็นนักมวยค่ายเดียวกันกับสมรภัทช์ ท่านจะอย่างไร
 - ก. บอกให้สมรภัทช์ซ้อมกับเป้าหรือกระสอบทรายแทน
 - ข. เมื่อโค้ชเรียกให้ไปเป็นคู่ซ้อมให้สมรภัทช์ ก็แสดงความยินดีและเต็มใจที่จะไปโดยไม่มีเงื่อนไข
 - ค. ยินดีเป็นคู่ซ้อมให้ถ้าน้ำหนักตัวไม่ห่างกันมาก
8. ชารีเป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสดีเด่นของจังหวัด เข้าร่วมแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์มัธยมศึกษาประจำจังหวัด แต่ชารีเล่นพลาดผลการแข่งขันจึงแพ้ ถ้าท่านเป็นชารี ท่านจะอย่างไร
 - ก. บอกให้โค้ชทราบว่าจะไม่ลงแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสอีกต่อไป
 - ข. ยอมรับว่าฝีมือของนักเรียนมัธยมเก่งจริงๆ
 - ค. บอกกับเพื่อนๆ ว่าได้เล่นอย่างเต็มความสามารถแล้ว
9. ในขณะที่แข่งขันฟุตบอลระหว่างทีมอาชีวศึกษาภาคเหนือกับทีมอาชีวศึกษาภาคใต้แล้วเกิดการปะทะกันขึ้น ทำให้ทีมอาชีวศึกษาภาคใต้ได้รับบาดเจ็บ กรรมการผู้ตัดสินจึงให้ยุติการเล่นเพื่อให้แพทย์สนามดูอาการ ในขณะที่นั้นโค้ชทีมภาคเหนือเห็นนักกีฬาทีมภาคใต้ดื่มน้ำจึงเรียกนักกีฬาของตนออกจากสนามเพื่อมาดื่มน้ำบ้าง เพราะกรรมการไม่สนใจดู ถ้าท่านเป็นนักกีฬาทีมภาคเหนือ ท่านจะอย่างไร
 - ก. ไม่เห็นด้วยกับโค้ชแต่ก็เดินออกจากสนามไปดื่มน้ำ
 - ข. เตือนเพื่อนร่วมทีมว่าไม่ควรเดินออกจากสนามเพื่อไปดื่มน้ำ
 - ค. เดินออกจากสนามไปดื่มน้ำ ไม่เช่นนั้นจะเสียเปรียบทีมภาคใต้

10. ศรารัฐเป็นนักวิ่งลมกรดของทีมชาติไทย ในปีที่ผ่านมาได้รับบาดเจ็บที่ข้อเท้าจากการแข่งขัน ในปีนี้ข้อเท้ายังไม่ค่อยหายดี และได้เห็นว่าวิฑูรย์มีแววมีความสามารถที่น่าจะเป็นตัวแทน นักกีฬาทีมชาติได้ เมื่อถึงเวลาคัดเลือกตัว ถ้าท่านเป็นศรารัฐ ท่านจะอย่างไร
- ไปคัดเลือกเพราะอาจจะติดทีมชาติได้อีก
 - รักษาข้อเท้าให้หายดีก่อนแล้วจึงไปคัดเลือก
 - สนับสนุนวิฑูรย์ไปคัดเลือกแทนพร้อมทั้งให้คำแนะนำ
11. ในช่วงพักครึ่งเวลาของการแข่งขัน โค้ชได้มอบหมายให้ประสิทธิ์ซึ่งเป็นผู้เล่นสำรอง ทำหน้าที่จัดน้ำดื่ม ผ้าเย็น ให้เพื่อนร่วมทีมที่ลงแข่งขัน ถ้าท่านเป็นประสิทธิ์ ท่านจะทำอย่างไร
- เพื่อทีมแล้วประสิทธิ์ยินดีทำด้วยความเต็มใจ
 - รู้สึกอายที่เป็นผู้เล่นสำรองแล้วต้องมารับใช้เพื่อนร่วมทีม
 - ทำตามหน้าที่ที่โค้ชมอบหมายด้วยความไม่พอใจนัก
12. ในขณะแข่งขันฟุตบอล ปรีชาเข้าสกัดบอลโดยเจตนาเตะขาของอำนาจซึ่งเป็นฝ่ายตรงข้าม ในขณะนั้นคมสันต์ซึ่งอยู่ข้างเดียวกันกับปรีชาเห็นเหตุการณ์ว่าปรีชาเจตนาเตะขาอำนาจ แต่กรรมการไม่ให้ลูกโทษ ให้เล่นต่อไป ถ้าท่านเป็นคมสันต์ ท่านจะอย่างไร
- ให้เป็นดุลยพินิจของกรรมการ
 - แจ้งเหตุการณ์ที่เห็นให้กรรมการทราบ
 - ประท้วงและร้องเรียนกรรมการให้ตัดสินเป็นลูกโทษ
13. สมชาติมีความคาดหวังที่จะได้รับเหรียญทองในการแข่งขันว่ายน้ำระยะ 100 เมตร เพราะได้ฝึกซ้อมมาอย่างดี แต่ผลการแข่งขันปรากฏว่าสมชาติเตะขอบสระเป็นคนสุดท้าย ถ้าท่านเป็นสมชาติ ท่านจะอย่างไร
- เสียใจมากจนอยากเลิกแข่งขันว่ายน้ำเลย
 - ยอมรับว่าแพ้จริง ๆ และตั้งใจว่าจะต้องฝึกซ้อมให้มากขึ้นอีก
 - บอกกับเพื่อนๆ ว่าที่แพ้เพราะสระว่ายน้ำไม่ได้มาตรฐาน
14. สนองกับนพดล เพิ่งมาจับคู่ลงแข่งขันเทนนิสด้วยกันเป็นครั้งแรก ฝีมือในการเล่นของสนองจะดีกว่านพดล และคู่ต่อสู้ก็มีฝีมือดีด้วยทำให้สนองกลัวว่าทีมตัวเองจะแพ้ ถ้าท่านเป็นสนอง ท่านจะอย่างไร
- พูดเตือนนพดลให้เล่นดีๆ อย่าให้พลาด
 - เล่นตามเกมการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ
 - พยายามเข้าได้ลูกกับทีมคู่ต่อสู้เพราะกลัวว่านพดลจะได้ตอบลูกไม่ดี

15. วิทยาเป็นนักมวยที่มีความสามารถและเป็นตัวแทนของวิทยาลัย เมื่อมาแข่งกับยุทธยาซึ่งเป็นรุ่นน้องแล้วกลับแพ้ยุทธยา ถ้าท่านเป็นยุทธยา ท่านจะทำอย่างไร
- บอกกับวิทยาว่าคนเก่งก็มีโอกาสแพ้ถ้าไม่ฝึกซ้อมมาให้ดี
 - แสดงความดีใจที่สามารถชนะนักมวยที่เป็นตัวแทนของวิทยาลัยได้
 - เข้าไปจับมือวิทยาแล้วแสดงความเคารพในฐานะรุ่นพี่
16. การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นรอบชิงชนะเลิศระหว่างศักดิ์กับสำราญการแข่งขันดำเนินไปอย่างดุเดือดและสูสีกันมาก หมดยกที่ 3 กรรมการรวบรวมคะแนนแล้วชูมือให้ศักดิ์ชนะ ถ้าท่านเป็นสำราญ ท่านจะทำอย่างไร
- ขอคะแนนจากกรรมการผู้ตัดสิน
 - ยืนประท้วงไม่ยอมลงจากเวที
 - ลงจากเวทีตามผลการตัดสิน
17. ในขณะแข่งขันบาสเกตบอล สุวิทย์พยายามเอาเปรียบคู่แข่งชั้นอยู่เสมอ โดยเล่นอย่างรุนแรง และสมพงษ์ซึ่งเป็นฝ่ายตรงกันข้ามมักได้รับผลจากการเล่นของสุวิทย์บ่อยๆ ถ้าท่านเป็นสมพงษ์ ท่านจะทำอย่างไร
- หาโอกาสแก้คืนในขณะเล่นบ้าง
 - แจ้งให้กรรมการตักเตือนสุวิทย์
 - เล่นต่อไปโดยพยายามหลีกเลี่ยงการปะทะ
18. ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงรอบชิงชนะเลิศ ระหว่างทีมอาชีวศึกษาภาคกลางกับทีมอาชีวศึกษาภาคใต้ ทั้งสองทีมเล่นสูสีกันมาตลอด ในที่สุดเมื่อครบสองเซตเสมอกันต้องแข่งขันในเซตสุดท้ายเพื่อชี้ขาด ผลปรากฏว่าทีมอาชีวศึกษาภาคกลางชนะไปอย่างหวุดหวิด ถ้าท่านเป็นทีมอาชีวศึกษาภาคใต้ ท่านจะทำอย่างไร
- ยอมรับว่าแพ้แล้วจะฝึกซ้อมใหม่
 - จับมือแสดงความดีใจกับคู่แข่ง
 - ร้องไห้เสียใจและคิดว่าจะพยายามเอาชนะให้ได้ในปีต่อไป
19. ก่อนลงทำการแข่งขันรักบี้ เพื่อให้ นักกีฬา มีกำลังใจ ไม่เหนื่อยง่ายและหวังได้ชัยชนะ โค้ชจึงให้ประติษฐ์และเพื่อนในทีมกินยาไต่ป ถ้าท่านเป็นนักกีฬาคนหนึ่งในทีมที่รู้ว่าเป็นยาไต่ป ท่านจะทำอย่างไร
- แอบทยาทิ้ง
 - กินตามที่โค้ชนำมาให้โดยดี
 - กินตามคำสั่งโค้ชทุกๆ ที่ไม่ยากกิน

20. ประชาเป็นนักบาสเกตบอลยอดเยี่ยมที่ทำคะแนนในการยิงประตูได้มากที่สุด ครั้งหนึ่งได้ลงแข่งขันทีมเดียวกับพิชิตซึ่งเป็นนักกีฬาใหม่ ขณะการแข่งขันใกล้จะหมดเวลา ประชาได้ลูกไว้ในครอบครอง ถ้ายิงประตูเองก็มีโอกาสได้คะแนน แต่พิชิตอยู่ในตำแหน่งการยิงที่ดีกว่า ถ้าท่านเป็นประชา ท่านจะทำอย่างไร
- ยิงประตูเองเพราะมีโอกาสได้คะแนนเช่นกัน
 - ส่งให้พิชิตยิงเพราะเชื่อว่าพิชิตจะต้องยิงประตูได้คะแนน
 - ยิงประตูเองเพราะถ้าส่งให้พิชิตแล้วเกรงว่าพิชิตจะยิงไม่เข้า
21. ในการฝึกซ้อมวอลเลย์บอลมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเบิกลูกวอลเลย์บอลวันนี้เป็นหน้าที่ของจันทร์จิรา แต่เผอิญเธอได้รับบาดเจ็บที่ข้อเท้าจากการฝึกซ้อมเมื่อวันก่อน จึงคิดว่าวันนี้จะไม่ลงซ้อม ถ้าท่านเป็นจันทร์จิรา ท่านจะทำอย่างไร
- ไม่มาทำการฝึกซ้อม
 - ไปเบิกลูกวอลเลย์บอลมาให้เพื่อนซ้อม
 - เปลี่ยนหน้าที่เบิกลูกวอลเลย์บอลเป็นวันอื่น
22. ชัยชาญเป็นนักมวยสากลสมัครเล่นที่มีชื่อเสียง เห็นว่ากฤษดาซึ่งเป็นนักมวยใหม่และมีแววที่จะเป็นนักมวยที่มีฝีมือและมีชื่อเสียงได้ในอนาคต กำลังฝึกซ้อมอยู่ ถ้าท่านเป็นชัยชาญ ท่านจะทำอย่างไร
- ยินดีดูกฤษดาฝึกซ้อม
 - เข้าไปให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคต่างๆ ในการชก
 - พยายามพิตซ้อมตนเองเพื่อให้ฝีมือในการชกพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ
23. ภาคภูมิเป็นนักมวยดาวรุ่งม่งโอลิมปิก ทุกครั้งที่ชกเสร็จจะมีคนมาให้คำแนะนำจืดจืดและข้อบกพร่องในการชก ถ้าท่านเป็นภาคภูมิท่านจะกล่าวกับผู้ที่มาให้คำแนะนำอย่างไร
- ขอบคุณผู้ที่มาให้คำแนะนำว่าจะวางตัวอย่างไร
 - ขอบคุณแล้วรับคำว่าจะนำไปปรับปรุงแก้ไข
 - ขอบคุณและตอบว่ามีโค้ชคอยให้คำแนะนำอยู่แล้ว
24. การแข่งขันฟุตบอลระหว่างทีมอาชีวศึกษาภาคเหนือกับอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งสองทีมทำประตูได้ทีละ 1 ประตู เหลือเวลาในการแข่งขันอีก 1 นาที ขณะนั้นสมชายทีมอาชีวศึกษาภาคเหนือเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู มานิตทีมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ใกล้สมชาย ถ้าท่านเป็นมานิต ท่านจะทำอย่างไร
- ปล่อยให้สมชายเข้ายิงประตู เพราะถึงอย่างไรก็สกัดไม่อยู่
 - เข้าสกัดบอลจากสมชายเพราะไม่อยากให้เสียประตู
 - เข้าไปสกัดทางเลี้ยงบอลเพื่อให้สมชายเสียจังหวะในการยิงประตู

25. สุภาพรเป็นนักกีฬาบอลเลย์บอล ก่อนการแข่งขัน 1 เดือนต้องทำการฝึกซ้อมอย่างหนัก ทุกวัน วันหนึ่งพี่สาวสุภาพรโทรศัพท์มา บอกให้สุภาพรกลับบ้านต่างจังหวัด 2-3 วันเพราะพี่สาวจะกลับไปอังกฤษและอีกหลายปีกว่าจะได้พบกันอีก ถ้าสุภาพรไปก็ต้องขาดซ้อมหลายวัน ถ้าท่านเป็นสุภาพร ท่านจะทำอย่างไร
- กลับไปหาพี่สาวที่บ้านโดยไม่บอกให้โค้ชทราบ
 - ส่งข่าวให้พี่สาวทราบว่ามีความจำเป็นต้องฝึกซ้อมกีฬาไม่สามารถกลับบ้านได้
 - ให้เพื่อนไปแจ้งให้โค้ชทราบแล้วกลับไปหาพี่สาว
26. ในขณะที่การแข่งขันเซปักตะกร้อ สง่าจะถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามแสดงพฤติกรรมชั่วๆ ให้เสียสมาธิและเล่นผิดพลาดบ่อยๆ ถ้าท่านเป็นสง่าท่านจะทำอย่างไร
- เล่นต่อไปอย่างเต็มที่โดยไม่สนใจการชั่วๆ
 - ให้โค้ชแจ้งกรรมการเตือนฝ่ายตรงข้ามถึงการมีพฤติกรรมชั่วๆ
 - ให้เพื่อนที่มาเชียร์ใช้พฤติกรรมชั่วๆฝ่ายตรงข้ามบ้าง
27. สุดาเป็นนักวอลเลย์บอลที่มีฝีมือในการตบตีมาก ในขณะที่แข่งขันทีมของสุดามีฝีมือเหนือกว่าทีมฝ่ายตรงข้ามมาก โค้ชจึงเปลี่ยนตัวให้กฤษฎา ซึ่งเป็นตัวสำรองให้ลงเล่นแทนสุดา ถ้าท่านเป็นสุดา ท่านจะทำอย่างไร
- ดีใจที่ได้พักเหนื่อย
 - เห็นด้วยกับโค้ชเพื่อสนับสนุนกฤษฎา จะได้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน
 - พักสักครู่แล้วขอโค้ชลงเล่นต่อเพื่อการแข่งขันจะได้เสร็จเร็วขึ้น
28. ในขณะที่การแข่งขันวอลเลย์บอล สันติกระโดดขึ้นตบบอลหน้าตาข่ายแล้วทำฟาวล์เพราะโดนตาข่าย ในขณะที่เดียวกันนั้นดำรงก็กระโดดขึ้นสกัดกันแล้วไปทำฟาวล์โดนตาข่ายก่อนสันติ สัญญาณนกหวีดดังขึ้น ถ้าท่านเป็นดำรง ท่านจะทำอย่างไร
- ยกมือแสดงตัว เพราะไม่อยากเอาเปรียบทีมสันติ
 - เฉยๆ ไม่แสดงตัว เพราะจะเสียแต้ม
 - เฉยๆ ไม่แสดงตัว ให้กรรมการเป็นผู้ชี้ขาด
29. พจนาเป็นประธานชมรมเทเบิลเทนนิสที่มีฝีมือในการเล่นดีมาก จารุณีเพิ่งจะเล่นเป็นน้องใหม่ของชมรม เมื่อถึงเวลาทำการฝึกซ้อมจารุณีจะไม่มีคู่ซ้อม ถ้าท่านเป็นพจนา ท่านจะทำอย่างไร
- บอกจารุณีว่าเป็นคู่ซ้อมให้ไม่ได้เพราะไม่มีเวลา
 - บอกจารุณีว่าถ้ามีเวลาวางจะช่วยฝึกซ้อมให้
 - เป็นคู่ซ้อมให้จารุณีบ่อยๆ เพื่อให้จารุณีได้มีกำลังใจเล่นต่อไป

30. จักรยานทางไกล นพพรได้รับอุบัติเหตุจากการแข่งขันจนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มานะซึ่งปั่นจักรยานตามมาติดๆ เห็นเหตุการณ์โดยตลอด ในขณะที่นักจักรยานคนอื่นๆ เห็นแล้วมองผ่านไป แต่ถ้าท่านเป็นมานะ ท่านจะอย่างไร

- ก. ดัดสันใจเข้าไปช่วยเหลือทันที โดยไม่คำนึงถึงการแข่งขัน
- ข. ลงมาดูอาการแล้วขอร้องให้คนอื่นช่วยแล้วปั่นจักรยานไปแข่งขันต่อไป
- ค. ถึงแม้จะเห็นเหตุการณ์แต่ยังคงปั่นจักรยานต่อไปเพราะคำนึงถึงการแข่งขันทมากกว่า

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ วรรณรัตน์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพ์า

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

5. ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา
ของ
กนกวลี เอ่งฉ้วน

1. ทางวิทยาลัยได้ขอความร่วมมือจากนักศึกษาให้มาพัฒนาวิทยาลัยในวันเสาร์นี้ ท่านทราบ
ว่าเพื่อน ๆ ในห้องของท่านหลายคนจะไม่มา ถ้าท่านเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยนี้ท่านจะทำ
อย่างไร
 - ก. ถ้าส่วนใหญ่ไม่มาก็คิดว่าจะไม่มา
 - ข. มาเพราะเป็นการกระทำที่ถูกต้อง
 - ค. คิดว่าจะต้องมาและพูดชักจูงให้เพื่อนมาด้วย
2. สมกิจเป็นนักฟุตบอลของทีม มีนิสัยไม่ค่อยดี ตัวท่านและเพื่อน ๆ ร่วมทีมจึงไม่ค่อยชอบ
ก่อนการแข่งขันฟุตบอลสมกิจลืมน้ำมันนวดเพื่อใช้นวดแขนและขา ถ้าท่านเป็นผู้เล่นทีม
เดียวกับสมกิจท่านจะอย่างไร
 - ก. บอกสมกิจว่าลืมนำมาเหมือนกัน
 - ข. ให้สมกิจใช้แล้วบอกว่าวันหลังอย่าลืมอีก
 - ค. ให้สมกิจใช้เพราะถือว่าเป็นเพื่อนร่วมทีม
3. ก่อนการแข่งขันฟุตบอล โค้ชได้จัดตัวผู้เล่นตัวจริงไว้ 11 คน เพื่อจะลงสนามในการแข่งขัน
ครั้งต่อไป สัญชัยได้ถูกจัดให้เป็นผู้เล่นตัวสำรองทั้ง ๆ ที่เป็นตัวจริงตลอดมา รู้สึกไม่พอใจ
กับการจัดตัวนักกีฬาในครั้งนี้ สัญชัยคิดว่าเขามีความสามารถในการเล่นดีกว่าบางคนที่ได้
รับการคัดเลือกเป็นตัวจริง ถ้าท่านเป็นสัญชัยท่านจะอย่างไร
 - ก. น้อยใจและคิดว่าจะไปเล่นให้ทีมอื่น
 - ข. ไม่พอใจโค้ชพร้อมทั้งขอเล่นเป็นตัวจริง
 - ค. เฉย ๆ เพราะโค้ชอาจจะมีแผนการณ์ในใจก็ได้
4. ศักดิ์เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลของวิทยาลัยเรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 มีอายุเกือบ 30 ปี แล้ว สุชาติ
เป็นอาจารย์ที่เพิ่งสำเร็จปริญญาตรีและเป็นอาจารย์ที่เพิ่งบรรจุใหม่ได้รับมอบหมายให้เป็น
โค้ชวอลเลย์บอลของวิทยาลัย ถ้าท่านเป็นศักดิ์ท่านจะอย่างไร
 - ก. ขึ้นอยู่กับสุชาติว่าวางตัวอย่างไร
 - ข. เคารพนับถือเหมือนอาจารย์อื่น ๆ
 - ค. ถ้าสุชาติแนะนำสิ่งที่เคยฝึกเป็นประจำแล้วก็ไม่ต้องฝึกตาม

5. สมัยเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ กระทำฟาวล์ติดกัน 2 ครั้ง เพราะออกก่อนสัญญาณปืนของกรรมการ ถ้าฟาวล์อีกเป็นครั้งที่ 3 จะต้องเสียสิทธิ์ในการแข่งขันในครั้งที่ 3 สมัยกระทำในลักษณะที่คาบลูกคาบดอก สมัยคิดว่าตนไม่ฟาวล์แต่กรรมการตัดสินให้ฟาวล์จึงต้องเสียสิทธิ์ในการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นสมัยท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ไม่พอใจการตัดสินแต่ก็รับอารมณ์ไว้
 - ข. ออกจากการแข่งขันโดยติดตามคำตัดสิน
 - ค. ชี้แจงกับกรรมการก่อนจึงออกจากการแข่งขัน
6. ทองดีเป็นเพื่อนรักกันมากกับเสถียร ได้ลงแข่งขันบาสเกตบอลคนละทีม หลังจากการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศสิ้นสุดลง ปรากฏว่าทีมของทองดีแพ้ ทองดีจึงโดนเพื่อนร่วมทีมต่อว่าและแอนด์ไม่ยอมพูดด้วย เพราะคิดว่าทองดีเอาแผนของทีมไปบอกให้เสถียรรู้ ถ้าท่านเป็นทองดีท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ขอลาออกจากทีม
 - ข. อธิบายให้เพื่อนร่วมทีมและโค้ชเข้าใจ
 - ค. อธิบายให้เพื่อนร่วมทีมเข้าใจถ้าไม่เชื่อก็ขอลาออกจากทีม
7. การแข่งขันตะกร้อรอบชิงชนะเลิศ ระหว่างทีมแม่โขงกับทีมกวางทอง ในสองเซตแรกทั้งสองทีมเสมอกัน ในเซตสุดท้ายแต้มสุดท้ายทีมแม่โขง ได้ลูกกลับมาตกในแดนทีมกวางทอง ในลักษณะที่ออกคาบลูกคาบดอก กรรมการผู้ตัดสินจึงตัดสินให้ออก ทีมกวางทองจึงชนะไป ถ้าท่านเป็นนักกีฬาทีมแม่โขงท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ยอมให้เขาชนะไป
 - ข. ทำการประท้วงเผื่ออาจจะชนะได้
 - ค. มีกิริยาให้ผู้ชมทราบว่าการตัดสินผิดพลาดทำให้ทีมต้องแพ้
8. การแข่งขันบาสเกตบอล พิธานเล่นพลาดทำให้ทีมต้องแพ้ พิธานรู้สึกเสียใจ อุดรเป็นนักกีฬาทีมเดียวกันก็ยังเข้าไปต่อว่าพิธานอีก ถ้าท่านเป็นนักกีฬาทีมเดียวกับพิธานท่านจะพูดกับพิธานว่าอย่างไร
 - ก. โอกาสหน้าแก้ตัวใหม่
 - ข. พลาดไปแล้วก็แล้วกันไป
 - ค. ไปฝึกซ้อมมาให้มากกว่านี้

9. ก่อนการแข่งขันมวย ฝ่ายตรงข้ามกับอำพลรู้ว่าอำพลกำลังต้องการเงินเพื่อนำไปใช้ในการรักษาพยาบาลพ่อที่เจ็บป่วย จึงได้ว่าจ้างอำพลให้ล้มมวย โดยจะให้ค่าตอบแทนมากกว่าเงินรางวัลที่ชกชนะเท่าตัว ถ้าท่านเป็นอำพลท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ยอมล้มมวยเพื่อนำเงินไปรักษาพ่อ
 - ข. ไม่ล้มมวยเพราะเสียศักดิ์ศรีของนักกีฬา
 - ค. ไม่ล้มมวยเพราะเห็นแก่อนาคตของตนเองในการชกครั้งต่อไป
10. การไปร่วมแข่งขันชิงแชมป์ภาคใต้ที่ จ.ปัตตานี จะต้องออกค่าใช้จ่ายเอง เนื่องจากไม่มีเบี้ยเลี้ยงสำหรับนักกีฬา และส่วนใหญ่ นักกีฬาก็สมัครใจที่จะไป ปกรณ์เป็นนักว่ายน้ำที่มีความสามารถมากคนหนึ่งแต่ไม่มีเงินพอที่จะไปได้ ถ้าท่านเป็นเพื่อนร่วมทีมกับปกรณ์ท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ให้ปกรณ์ยืมเงิน
 - ข. ขอให้โค้ชออกเงินให้
 - ค. ช่วยเฉลี่ยกันออกเงิน
11. การแข่งขันมวยระหว่างสุรียันกับสมเดช ผลการตัดสินกรรมการให้คะแนนทั้งสองเสมอกัน กรรมการผู้ชี้ขาดบนเวทีเห็นว่าสมเดชเป็นน้องชายของเพื่อนรักของตน ถ้าไม่ให้สมเดชชนะเพื่อนจะต้องดอว่าแน่ ถ้าพิจารณาที่ฝีมือแล้วสุรียันมีฝีมือดีกว่าสมเดชนิดหน่อยจนดูไม่ออก ถ้าท่านเป็นกรรมการผู้ชี้ขาดบนเวที ท่านจะตัดสินอย่างไร
 - ก. ให้สุรียันชนะเพราะมีฝีมือดีกว่า
 - ข. ให้สมเดชชนะเพราะเป็นน้องชายของเพื่อน
 - ค. ให้เสมอกันเพราะกรรมการทุกคนก็ให้เสมอกัน
12. สมพรเป็นนักมวยที่มีความสามารถสูงในการชกและหมัดหนัก จึงหาคู่ซ้อมยาก เพราะส่วนมากมักจะกลัวเจ็บ โค้ชได้สอบถามเพื่อหาอาสาสมัครที่จะเป็นคู่ซ้อมให้สมพร ถ้าท่านเป็นนักมวยค่ายเดียวกันกับสมพรท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ให้สมพรซ้อมกับเป้าหรือกระสอบทรายแทน
 - ข. ถ้าโค้ชเรียกให้ไปเป็นคู่ซ้อมให้สมพรก็จะไป
 - ค. ยินดีเป็นคู่ซ้อมให้ถ้าน้ำหนักตัวไม่ห่างกันมาก
13. วิเชียรเป็นนักป้องกันดีเด่นของวิทยาลัย เข้าแข่งขันป้องกันกับนักเรียนมัธยมของโรงเรียนประจำจังหวัด วิเชียรเล่นพลาดผลการแข่งขันจึงแพ้ ถ้าท่านเป็นวิเชียรท่านจะทำอย่างไร
 - ก. รู้สึกอายและเสียหน้ามากรีบกลับบ้านทันที
 - ข. ยอมรับว่าฝีมือของนักเรียนมัธยมเก่งจริง ๆ
 - ค. บอกกับเพื่อน ๆ ว่าได้เล่นอย่างสุดฝีมือแล้ว

14. การแข่งขันฟุตบอลระหว่างเขต 5 กับเขต 8 ในระหว่างการแข่งขันได้เกิดการปะทะกันจนทำให้นักกีฬาเขต 5 บาดเจ็บ กรรมการจึงเป่านกหวีดให้ยุติการเล่นและอนุญาตให้โค้ชและแพทย์สนามเข้าไปดูอาการได้ ขณะที่โค้ชและแพทย์รวมทั้งกรรมการกำลังห้อมล้อมผู้บาดเจ็บ โค้ชของนักกีฬาเขต 8 เห็นว่านักกีฬาของเขต 5 กำลังดิ้นน้ำอยู่ จึงเอนำมาให้นักกีฬาของตนบ้าง เพราะกรรมการไม่ได้สนใจอยู่แล้ว ถ้าท่านเป็นนักกีฬาเขต 8 ท่านจะอย่างไร
- ไม่เห็นด้วยกับโค้ชแต่ก็ตื้มน้ำ
 - เตือนเพื่อนร่วมทีมว่าไม่ควรตื้มน้ำ
 - ตื้มน้ำไม่เช่นนั้นจะเสียเปรียบเขต 5
15. สาธกรเป็นนักกีฬาทีมชาติมาตลอด มาปีนี้สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงเพราะอายุมากขึ้น ได้เห็นว่าจรัญมีแววและมีความสามารถที่น่าจะเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติได้ เมื่อถึงเวลาคัดเลือกตัว ถ้าท่านเป็นสาธกรท่านจะอย่างไร
- ไปคัดเลือกเพราะอาจจะติดทีมชาติได้อีก
 - รักษาสุขภาพให้สมบูรณ์ดีก่อนแล้วจึงไปคัดเลือก
 - สนับสนุนจรัญไปคัดเลือกแทนพร้อมทั้งให้คำแนะนำ
16. ชาญชัยเป็นนักบาสเกตบอลของทีมหงษ์ทอง ซึ่งทำการแข่งขันกับทีมห่านฟ้า และทราบว่าทีมห่านฟ้ามีจุดอ่อนที่ถูกยั่วแล้วจะทำให้เสียสมาธิ ในการแข่งขันนี้ชาญชัยก็ก่อแวนและยั่วทีมตรงข้าม ถ้าท่านเป็นเพื่อนในทีมของชาญชัยท่านจะอย่างไร
- ทำเฉย ๆ เพื่อทีมเราจะได้ชนะ
 - ตักเตือนชาญชัยเพราะจะทำให้เสียชื่อทีม
 - ห้ามปรามชาญชัยเพราะเป็นการรบกวนฝ่ายตรงข้าม
17. ประวิทย์เป็นนักฟุตบอลกองหน้าของทีม ระหว่างการแข่งขันโค้ชเห็นว่าประวิทย์เล่นพลาดบ่อย ๆ ช่วยทีมและยิงประตูไม่ได้ผล จึงทำการเปลี่ยนตัวให้คนอื่นลงเล่นแทน ถ้าท่านเป็นประวิทย์ซึ่งถูกโค้ชเปลี่ยนตัวให้พักเหนื่อยท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร
- ดีใจที่ได้พักเหนื่อยบ้าง
 - โค้ชทำถูกแล้วเราคงเล่นไม่ดีจริง
 - เป็นเพราะเพื่อน ๆ ส่งลูกให้ไม่ดีจึงยิงประตูไม่ได้

18. การแข่งขันฟุตบอลระหว่างทีม ก กับทีม ข ในการแข่งขันครั้งนี้ไม่ว่าทีม ก จะแพ้หรือชนะ ก็ดีกรอบ ทีม ก จึงได้วางแผนให้แพ้มทีม ข โดยเสียประตูมาก ๆ เพื่อแกล้งทีม ค ให้ดีกรอบ และทีม ข ชนะแล้วได้เข้ารอบ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาทีม ก ท่านจะทำอย่างไร
 - ก. เข้าแข่งขันตามปกติ
 - ข. เข้าแข่งขันและเล่นตามที่ตกลงกันไว้
 - ค. ทักผู้ร่วมทีมเพื่อไม่ให้แกล้งทีม ค
19. การแข่งขันฮอกกี้ระหว่างทีมน้อยหน้ากับทีมสายลม นักกีฬาของทีมน้อยหน้าถูกนักกีฬาของทีมสายลมตีที่แขนด้วยไม้ฮอกกี้ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาของทีมน้อยหน้าเห็นเหตุการณ์และรู้ว่าเป็นการตีโดยเจตนาแต่กรรมการไม่ได้ให้ลูกโทษ ปลอมให้เล่นต่อไปท่านจะทำอย่างไร
 - ก. ให้เป็นดุลยพินิจของกรรมการ
 - ข. แจ้งเหตุการณ์ที่เห็นให้กรรมการทราบ
 - ค. ร้องเรียนกรรมการให้ตัดสินเป็นลูกโทษ
20. ในการแข่งขันวิ่ง 400 เมตร สมชายซึ่งฝึกซ้อมอย่างเต็มที่สมัครเข้าแข่งขันโดยคาดหวังไว้ว่าจะได้เหรียญทองในการแข่งขันครั้งนี้ แต่ปรากฏว่าสมชายวิ่งเข้าเส้นชัยเป็นคนสุดท้าย ถ้าท่านเป็นสมชายท่านจะทำอย่างไร
 - ก. เสียใจมากจนอาจเลิกวิ่งเลย
 - ข. ยอมรับว่าจะต้องฝึกซ้อมให้มากกว่านี้
 - ค. บอกกับเพื่อน ๆ ว่าที่แพ้เพราะสนามไม่ดี
21. การแข่งขันแบดมินตันประเภทคู่ วิชัยกับโสภณอยู่ทีมเดียวกัน แต่เพิ่งมาจับคู่ลงแข่งขันด้วยกันเป็นครั้งแรก วิชัยมีฝีมือในการเล่นดีกว่าโสภณ เห็นว่าทีมคู่ต่อสู้มีฝีมือดีด้วยกันทั้งคู่ จึงมีความกลัวว่าทีมตัวเองจะแพ้ ในการลงแข่งขันครั้งนี้ ถ้าท่านเป็นวิชัยท่านจะทำอย่างไร
 - ก. พุดตักเตือนโสภณให้เล่นให้ดี ๆ อย่าให้พลาด
 - ข. เล่นตามเกมส์การแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ
 - ค. พยายามเข้าได้ลูกกับทีมคู่ต่อสู้เพราะกลัวว่าโสภณจะโดนตอบลูกไม่ดี
22. สมพรเป็นนักเทนนิสมือหนึ่งของวิทยาลัย เมื่อมาแข่งขันกับวุฒิซึ่งเป็นรุ่นน้องแล้วกลับแพ้ววุฒิ ถ้าท่านเป็นวุฒิท่านจะทำอย่างไร
 - ก. กล่าวกับสมพรว่าคนเก่งก็มีโอกาสแพ้
 - ข. ดีใจที่สามารถชนะมือหนึ่งของวิทยาลัย
 - ค. เข้าไปจับมือสมพรแล้วแสดงความเคารพในฐานะรุ่นพี่

23. หาญเป็นนักบาสเกตบอลชอบวางท่าหยิ่งยโส ขณะที่ทำการฝึกซ้อมได้หกล้มและข้อเท้าแพลง ไม่มียาและผ้าพันข้อเท้า ถ้าท่านฝึกซ้อมกีฬาในสถานที่นั้นด้วยและมียาอยู่ท่านจะทำอย่างไร
- ก. ให้หาญยืมแม้จะไม่ออกปากขอ
 - ข. ทำเฉย ๆ ถ้าหาญมาถามจึงให้ยืมไปใช้ก่อน
 - ค. ทำเฉย ๆ ไม่ให้ยืมถ้ามีคนมาถามก็บอกว่าไม่มี
24. ในการแข่งขันว่ายน้ำชิงแชมป์ภาค กรรมการปล่อยตัวนักกีฬาไม่มีความชำนาญในการปล่อยตัวพอ จึงปล่อยนักกีฬาในตอนแรก ๆ ซ้ำไปและในตอนหลังก็เร็วไปมากจนนักกีฬาหลายคนต้องฟาวล์ไป ถ้าท่านเป็นผู้เข้าแข่งขันในครั้งนี้อย่างไรท่านจะอย่างไร
- ก. ทำการประท้วงให้จัดการกรรมการปล่อยตัวใหม่
 - ข. แสดงความไม่พอใจและนิทนาการว่าไม่ได้เรื่องเลย
 - ค. แจ้งให้โค้ชทราบเพื่อที่โค้ชจะได้ดำเนินการประท้วงต่อไป
25. การแข่งขันมวยสมัครเล่นรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างศักดิ์กับสำราญ การแข่งขันดำเนินไปอย่างดุเดือดและสูสีกันมาก พอหมดยกที่ 3 กรรมการรวมคะแนนแล้ว ชูมือให้ศักดิ์เป็นผู้ชนะ สำราญไม่พอใจในการตัดสินจึงประท้วงไม่ยอมลงจากเวที ในฐานะที่ท่านเป็นโค้ชของสำราญท่านจะอย่างไร
- ก. ขอดูคะแนนจากกรรมการผู้ตัดสิน
 - ข. ให้สำราญอยู่บนเวทีต่อเพื่อความยุติธรรม
 - ค. ให้สำราญลงจากเวทีเพราะผลตัดสินออกมาแล้ว
26. ในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล สมิธเป็นผู้เล่นฝ่ายตรงกับสมาน สมิธเล่นรุนแรงมากและสมานได้รับผลจากการเล่นรุนแรงของสมิธบ่อย ๆ ถ้าท่านเป็นสมานท่านจะอย่างไร
- ก. หาโอกาสแก้คืนในเกมสัปดาห์
 - ข. แจ้งให้กรรมการตักเตือนสมิธ
 - ค. เล่นต่อไปโดยพยายามหลีกเลี่ยงการปะทะ
27. ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงรอบชิงชนะเลิศ ระหว่างทีมอังก้าวกับทีมชนบท ทั้งสองทีมเล่นสูสีกันมาตลอดและเสมอกัน ในเซตสุดท้ายจะชี้ขาดทีมอังก้าวนำมาก่อน ตอนหลังทีมชนบทไล่ทันจนต้องตีวส์กัน และทีมชนบทชนะไปอย่างหวุดหวิด ถ้าท่านเป็นผู้เล่นทีมอังก้าวท่านจะอย่างไร
- ก. ยอมรับว่าแพ้แล้วจะฟิตซ้อมใหม่
 - ข. ไม่น่าแพ้เลยเพราะทำคะแนนมาตลอด
 - ค. เสียใจและคิดว่าจะพยายามเอาแชมป์ปีหน้าให้ได้

28. ในการแข่งขันว่ายน้ำผลัด 4 x 100 เมตรหญิง ขณะแข่งขันคนอื่น ๆ ในทีมว่ายน้ำเข้ามาตลอด พอมาถึงอโนชากลับถูกทีมอื่นแซงไป ผลปรากฏว่าทำให้ทีมไม่ได้เหรียญทอง ถ้าท่านเป็นนักว่ายน้ำทีมเดียวกับอโนชาท่านจะอย่างไร
- ทำเฉย ๆ เพราะถือว่าเป็นการแข่งขันกัน
 - ปลอบใจอโนชาว่าทำดีที่สุดแล้วไม่ต้องเสียใจ
 - บอกกับเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ตามตรงว่าไม่น่าพลาดเลย
29. ก่อนการแข่งขันฟุตบอล โค้ชของทีมสวัสดิ์ ได้นำมาตีปมาให้นักกีฬาทีมของตนกิน เพื่อให้ให้นักกีฬาของตนมีพลังดีไม่เหนื่อยง่ายและจะได้ชนะ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาคนหนึ่ง ในทีมสวัสดิ์ท่านจะอย่างไร
- แอบเหยยทิ้งไม่กิน
 - กินยาที่โค้ชนำมาให้
 - กินตามคำสั่งโค้ชทั้ง ๆ ที่ไม่อยากกิน
30. ประสิทธิ์เป็นนักฟุตบอลที่เคยทำประตูให้แก่ทีมจนมีชื่อเสียง ลงสนามเล่นกองหน้าร่วมกับอุดมซึ่งเป็นนักฟุตบอลหน้าใหม่ ขณะการแข่งขันใกล้จะหมดเวลา ประสิทธิ์ได้ลูกหน้าประตูคู่ต่อสู้ ถ้ายิงประตูเองก็มีโอกาสได้ประตู แต่อุดมอยู่ในตำแหน่งที่ยิงประตูได้ดีกว่า ถ้าท่านเป็นประสิทธิ์ท่านจะอย่างไร
- ยิงประตูเองเพราะมีโอกาสได้ประตูเช่นกัน
 - ส่งให้อุดมยิงเพราะเชื่อว่าอุดมจะต้องยิงประตูได้
 - ยิงประตูเองเพราะถ้าส่งให้อุดมแล้วเกรงว่าอุดมจะยิงไม่เข้า
31. ในการฝึกซ้อมวอลเลย์บอลมีการแบ่งเวรเบิกลูกวอลเลย์บอล เฝอญแดงขาแพลงจากการฝึกซ้อมเมื่อวันก่อน จึงคิดว่าวันนี้จะไม่ลงซ้อมแต่วันนี้เป็นเวรของแดง ถ้าท่านเป็นแดงท่านจะอย่างไร
- ไม่มาทำการฝึกซ้อม
 - ไปเบิกลูกวอลเลย์บอลมาให้เพื่อนซ้อม
 - เปลี่ยนเวรเบิกลูกวอลเลย์บอลเป็นวันอื่น
32. ถวิลเป็นนักเทนนิสที่มีชื่อเสียง เห็นว่าสุวิทย์ซึ่งเป็นนักเทนนิสน้องใหม่ มีแววที่จะเป็นนักเทนนิสฝีมือดีได้ กำลังทำการฝึกซ้อมในสนามเดียวกัน ถ้าท่านเป็นถวิลท่านจะอย่างไร
- ยืนดูสุวิทย์ฝึกซ้อม
 - เข้าไปให้คำแนะนำในการเล่น
 - พยายามฟีดซ้อมเพื่อไม่ให้ฝีมือในการเล่นตก

33. ดรรวรรณเป็นนักเทนนิสของวิทยาลัยมีฝีมือในการเล่นดีมาก ศรีนวลเพิ่งจะเล่นเป็นและไม่มีคู่ซ้อมให้ ถ้าท่านเป็นอรรวรรณท่านจะอย่างไร
- บอกศรีนวลว่าไม่ค่อยอยากซ้อมเพราะไม่สนุก
 - บอกศรีนวลว่ามีเวลาว่างเมื่อไรแล้วจะช่วยซ้อมให้
 - เป็นคู่ซ้อมให้เพื่อศรีนวลจะได้มีกำลังใจในการเล่นต่อไป
34. การแข่งมวยสมัครเล่นชิงแชมป์เอเชียรอบชิงชนะเลิศ มีการชั่งน้ำหนักตัวให้ตอนเช้าของวันแข่งขัน สมบัติรุ่นแบนตั้มเวทมีน้ำหนักเกินพิกัดไป 2 ปอนด์ สมบัติพยายามวอร์มเพื่อให้น้ำหนักลดแต่ก็ยังเกินพิกัดอยู่ 0.1 ปอนด์ กรรมการไม่ได้สังเกตเห็นจึงให้ผ่าน แต่โค้ชไม่ให้สมบัติขึ้นชก ถ้าท่านเป็นสมบัติท่านจะอย่างไร
- ยอมรับว่าโค้ชตัดสินใจดีแล้ว
 - ไม่ขึ้นชกแต่ก็ไม่พอใจที่โค้ชห้ามไม่ให้ชก
 - ขอขึ้นเวทีชกเพราะกรรมการให้ผ่านแล้ว
35. อาหารเป็นมวยเหรียญทองของกีฬาแห่งชาติ ทุกครั้งที่ชกเสร็จจะมีคนบอกจุดอ่อนและข้อเสียของเขา ถ้าท่านเป็นอาหารท่านจะกล่าวตอบผู้ที่มาบอกอย่างไร
- กล่าวตอบผู้ที่มาบอกว่าขอบคุณ
 - ขอบคุณครับผมจะปรับปรุงแก้ไข
 - ขอบคุณครับโค้ชคอยแนะนำอยู่แล้ว
36. ในระหว่างการแข่งขันบาสเกตบอล โสพลเป็นผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามได้วิ่งเข้าชนบุญธรรมโดยเจตนาจนบุญธรรมล้มกระแทกกับพื้นสนาม ถ้าท่านเป็นบุญธรรมท่านจะอย่างไร
- บอกโสพลให้เล่นเบา ๆ หน่อย
 - ถ้าโสพลทำอีกครั้งก็จะแค้นในเกมส์
 - คอยหาจังหวะเล่นรุนแรงในเกมส์บ้าง
37. วรรณได้อ่านหนังสือของมะลิ ซึ่งมะลิเองก็ยังไม่ได้อ่านและจะอ่านในช่วงเวลา 1 สัปดาห์ก่อนสอบ แต่เมื่อวรรณอ่านมาแล้วก็ยังไม่มีความเข้าใจที่จะอ่านหนังสือนั้น จนอีก 1 สัปดาห์จะถึงวันสอบ ถ้านำหนังสือไปคืน วรรณคงจะทำข้อสอบไม่ได้ ถ้าท่านเป็นวรรณท่านจะทำอย่างไร
- ทำเฉย ๆ ถ้ามะลิทวงจึงค่อยคืน
 - ขอมะลิอ่านต่ออีก 2 วันแล้วจึงนำไปคืน
 - นำหนังสือไปคืนเพื่อมะลิจะได้อ่านหนังสือเตรียมสอบ

38. การแข่งขันฮอกกี้ชิงชนะเลิศระหว่างทีมมหาชนกับทีมไหมทอง ทั้งสองทีมทำประตูได้คนละ 1 ประตู อีก 1 นาทีจะหมดเวลาการแข่งขัน กองหน้าของทีมมหาชนเลี้ยงลูกเดี่ยวจะเข้ายิงประตู ธรรมนูญเป็นคนหนึ่งในทีมไหมทองซึ่งอยู่ใกล้กองหน้าของทีมมหาชนที่สุด ถ้าท่านเป็นเม่นส์เห็นเหตุการณ์เช่นนี้ท่านจะอย่างไร
- ปล่อยให้ลูกวิ่งไปตามแนวทางที่จะเป็น
 - เข้าสกัดลูกเพื่อรักษาไม่ให้ทีมต้องเสียประตู
 - ดักลูกด้วยวิธีการอื่นถ้าไม่สำเร็จก็ไม่เป็นไร
39. ในการฝึกซ้อมวิ่งผลัด 4 x 100 เมตรหญิง ก่อนทำการแข่งขัน 1 เดือน จะต้องทำการฝึกซ้อมอย่างหนักทุกวัน เพื่อให้มีความสัมพันธ์ในการรับไม้ดี สมสวยเป็นนักวิ่งคนหนึ่ง ในทีม มีพี่ชายจากต่างจังหวัดมาเยี่ยมและจะกลับในตอนเย็นวันนั้น ถ้าสมสวยไม่ไปหา ก็จะไม่พบพี่ชายจนกว่าการแข่งขันจะเสร็จสิ้น แต่ถ้าไปหาพี่ชายก็จะขาดการฝึกซ้อมในวันนั้น ถ้าท่านเป็นสมสวยท่านจะอย่างไร
- ไปหาพี่ชายไม่ไปทำการฝึกซ้อม
 - ไปฝึกซ้อมแต่ให้เพื่อนไปพบพี่ชายแทน
 - ให้เพื่อนรีบไปแจ้งให้โค้ชทราบแล้วไปหาพี่ชาย
40. การแข่งขันฟุตบอลระหว่างทีมศรีฟ้ากับทีมสายฝน ปรากฏว่าในนาทีที่ 39 กองหน้าของทีมศรีฟ้าได้เตะลูกมุมมาทางประตู ศูนย์หน้าของทีมศรีฟ้ากระโดดขึ้นโหม่งลูกแต่ผิดจังหวะมือไปปิดลูก ลูกจึงเข้าประตูไป กรรมการมองไม่เห็นจึงเป่านกหวีดให้ได้ประตู ถ้าท่านเป็นศูนย์หน้าของทีมศรีฟ้าท่านจะอย่างไร
- ปฏิเสธกับผู้ตัดสินว่าไม่ได้ทำแฮนด์บอล
 - ทำเฉย ๆ แล้วแต่ดุลยพินิจของกรรมการ
 - ถ้าผู้ตัดสินมาถามก็ยอมรับว่าเป็นลูกแฮนด์บอล
41. ประกอบเรียนห้องเดียวกับสมชาติ ซึ่งเก่งหลักการและการปฏิบัติวิชาบาสเกตบอล เมื่อใกล้สอบปลายภาค ประกอบก็ยังไม่รู้หลักการฝึกยิงลูกโทษของบาสเกตบอลเลย ฝึกเท่าไรก็ไม่สำเร็จ จึงขอให้สมชาติช่วยเหลือ ซึ่งสมชาติเองก็ยังไม่ค่อยมีเวลาดูหนังสือเพื่อเตรียมสอบ ถ้าท่านเป็นสมชาติท่านจะอย่างไร
- ขอเวลาดูหนังสือก่อนแล้วจึงช่วยฝึกให้
 - บอกหลักการที่สำคัญให้แล้วให้ไปฝึกซ้อมเอง
 - บอกประกอบว่าไม่มีเวลาฝึกซ้อมให้เพราะยังไม่ได้ดูหนังสือเตรียมสอบเลย

42. ในระหว่างการแข่งขันบาสเกตบอล ประสบเป็นผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกับมณูญได้พยายาม พุดจายั่วและกลั่นแกล้งมณูญอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้มณูญซึ่งเป็นตัวเต็งเล่นพลาด แล้วฝ่าย ตนจะได้ชนะ ถ้าท่านเป็นมณูญท่านจะทำอย่างไร
- ก. เล่นอย่างเต็มที่ไมสนใจการยั่ว
 - ข. ให้โค้ชฟ้องกรรมการเรื่องประสบ
 - ค. ให้เพื่อนไปประกบและยั่วประสบบ้าง

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสดใส ชื่อสกุล ยาทองไชย

เกิดเมื่อวันที่ 21 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2510

สถานที่เกิด จังหวัดสกลนคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 147/16 หมู่ 17 ตำบลเขวาสี อำเภอมือง
จังหวัดมหาสารคาม

ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม
อำเภอมือง จังหวัดมหาสารคาม

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2521 ประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านนาสีนวล อำเภอดุสิตสุพรรณ
จังหวัดสกลนคร
- พ.ศ. 2526 มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนร่มเกล้า อำเภอดุสิตสุพรรณ
จังหวัดสกลนคร
- พ.ศ. 2531 ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยพลศึกษาอุดรธานี อำเภอมือง
จังหวัดอุดรธานี
- พ.ศ. 2533 กศ.บ. พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
อำเภอมือง จังหวัดพิษณุโลก
- พ.ศ. 2540 กศ.ม. พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร